

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Lagföring av brott som riktar sig mot EU:s budget hör för närvarande till medlemsstaternas exklusiva behörighet och det finns ingen unionsmyndighet på detta område. Dessa brott kan orsaka mycket stor skada, men trots detta händer det ofta att de inte utreds och lagförs av de berörda nationella myndigheterna, eftersom resurserna för brottsbekämpning är begränsade. Till följd av detta är de nationella brottsbekämpande insatserna fortfarande ofta splittrade på detta område och den gränsöverskridande dimensionen av dessa brott undgår ofta myndigheternas uppmärksamhet.

Att ingripa mot gränsöverskridande bedrägeriärenden skulle kräva nära samordnade och effektiva utredningar och lagföringsåtgärder på EU-nivå, men för närvarande är informationsutbytet och samordningen inte tillräckligt omfattande för att åstadkomma detta, trots förstärkta insatser från unionsorgan som Eurojust, Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Det finns ett antal problem och begränsningar med samordningen, samarbetet och informationsutbytet till följd av ansvarsuppdelningen mellan myndigheter som tillhör olika territoriella och funktionella behörighetsområden. Luckor i de rättsliga åtgärderna för att bekämpa bedrägeri uppstår dagligen på olika nivåer och mellan olika myndigheter, och utgör ett stort hinder för effektiv utredning och lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

Eurojust och Europol har ett allmänt uppdrag att underlätta informationsutbytet och samordna nationella straffrättsliga utredningar och lagföringsåtgärder, men saknar befogenhet för att själva bedriva utredningar eller lagföra brott. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning har uppdraget att utreda bedrägeri och olagliga verksamheter som riktar sig mot EU, men dess befogenheter är begränsade till administrativa utredningar. De nationella rättsliga myndigheternas åtgärder är fortfarande ofta långsamma, lagföringsgraden är i genomsnitt låg och generellt sett varierar medlemsstaternas resultat på detta område. Till följd av detta kan de rättsliga åtgärder mot bedrägeri som för närvarande vidtas av medlemsstaterna inte anses vara effektiva, likvärdiga och avskräckande, vilket krävs enligt fördraget.

Eftersom medlemsstaternas brottsutredande och lagförande myndigheter för närvarande inte kan uppnå en likvärdig skydds- och verkställandenivå är unionen inte bara behörig att agera, utan har också en skyldighet att göra detta. Detta är ett krav enligt artikel 325 i fördraget ur ett rättsligt perspektiv, men med tanke på de särskilda unionsbestämmelser som gäller på detta område är unionen också bäst lämpad för att skydda sina egna ekonomiska intressen, bland annat genom att lagföra brott som riktar sig mot dessa intressen. Artikel 86 i fördraget utgör den nödvändiga rättsliga grunden för ett sådant nytt lagföringssystem, som syftar till att komma till rätta med bristerna i det nuvarande verkställandesystemet som endast grundas på nationella insatser, och se till att insatserna blir konsekventa och samordnade.

Syftet med detta förslag är att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten och fastställa myndighetens befogenheter och förfaranden. Förslaget kompletterar ett tidigare lagstiftningsförslag¹, där brotten och de tillämpliga påföljderna fastställs.

Detta förslag är en del av ett lagstiftningsförslag som kommer att åtföljas av ett förslag om reformen av Eurojust.

¹ Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv av den 11 juli 2012 om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (COM (2012) 363 final).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

För att utarbeta denna förordning har kommissionen genomfört ett brett samråd med berörda intressenter vid ett flertal tillfällen, och har även byggt vidare på tidigare diskussioner om Europeiska åklagarmyndigheten, som har pågått i över ett årtionde.² De förberedande samråden inför detta förslag har omfattat de huvudfrågor som tas upp i denna förordning, bland annat flera alternativ för det institutionella, rättsliga, organisatoriska och operativa inrättandet av ett europeiskt system för utredning och lagföring av de relevanta brotten.

Tidigt under 2012 offentliggjordes och spreds två frågeformulär online, ett som riktades till yrkesverksamma inom rättsväsendet och ett som vände sig till allmänheten. Svaren var generellt positiva när det gällde frågan om att vidta nya åtgärder för att stärka den materiella och processrättsliga ramen för att bekämpa brott som riktar sig mot EU:s finansiella intressen, och de flesta svarande gav också sitt stöd till förslaget om att inrätta en europeisk åklagarmyndighet. Ett antal mer detaljerade förslag, problem och frågor togs också upp, särskilt om förhållandet mellan Europeiska åklagarmyndigheten och de nationella åklagarmyndigheterna, Europeiska åklagarmyndighetens behörighet att leda och samordna utredningar på nationell nivå eller eventuella svårigheter med en eventuellt harmoniserad arbetsordning på EU-nivå för Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden. Parallellt har fältforskning utförts i ett antal medlemsstater som ett led i den externa studie som utgör underlaget för rapporten. Under 2012 och i början av 2013 hölls dessutom flera diskussioner och möten på EU-nivå.

- Nätverket av offentliga åklagare eller likvärdiga institutioner vid medlemsstaternas högsta domstolar samlades i Budapest den 25–26 maj 2012.
- En konferens på temat ”A Blueprint for the European Public Prosecutor's Office?” anordnades i Luxemburg den 13–15 juni 2012. Konferensen samlade experter och företrädare på hög nivå från den akademiska världen, EU-institutioner och medlemsstaterna.
- Vice ordförande Viviane Redings samråd med allmänna åklagare och chefer för allmänna åklagarmyndigheter från medlemsstaterna, Bryssel den 26 juni 2012. Mötet gav möjlighet till en öppen diskussion om specifika frågor om skyddet av unionens ekonomiska intressen.
- Den 18 oktober 2012 anordnade kommissionen ett samrådsmöte om problem i samband med en eventuell reform av Eurojust, där man även diskuterade frågor rörande inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet med företrädare för medlemsstaterna. Mötesdeltagarna ansåg generellt att det bör finnas en nära koppling mellan Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten.
- Olaf:s tionde konferens för åklagare som arbetar med bedrägeriärenden i Berlin den 8–9 november 2012 gav möjlighet att undersöka hur nationella åklagare bör samverka med Europeiska åklagarmyndigheten, om den inrättas.
- Vid ett informellt samråd som hölls den 26 november 2012 med advokater (CCBE och ECBA) diskuterades rättssäkerhetsgarantier för misstänkta och deltagarna kom med användbara rekommendationer i det avseendet.

² Se grönboken om straffrättsligt skydd av Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen och inrättande av en europeisk åklagare, 11 december 2001 (KOM (2001)715 slutlig) och uppföljningsrapporten av den 19 mars 2003 (KOM (2003)128 slutlig).

- Europeiska rättsakademins (ERA) seminarium ”Mot en europeisk åklagarmyndighet (EPPO) hölls den 17–18 januari 2013.
- Kommissionens expertgrupp om europeisk straffrätt träffades i Bryssel den 23 januari 2013.
- Ett ytterligare samrådsmöte med ECBA och CCBE hölls i Bryssel den 9 april 2013.

Flera bilaterala samrådsmöten med medlemsstaternas myndigheter hölls också under andra halvåret 2012 och i början av 2013.

Kommissionen genomförde en konsekvensbedömning om politiska alternativ, bland annat med beaktande av en extern undersökning (specifikt kontrakt nr JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4), där olika alternativ för inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet övervägdes. Enligt analysen i konsekvensbedömningen ger alternativet att inrätta en europeisk åklagarmyndighet som en decentraliserad integrerad unionsmyndighet som förlitar sig på nationella rättssystem de flesta fördelarna och ger upphov till de lägsta kostnaderna.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 86 i fördraget. Följande anges i punkt 1 i denna artikel: ”För att bekämpa brott som skadar unionens ekonomiska intressen får rådet genom förordningar i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande inrätta en europeisk åklagarmyndighet som baseras på Eurojust. Rådet ska besluta med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.” I punkt 2 i samma artikel fastställs Europeiska åklagarmyndighetens behörighet på följande sätt: ”Den europeiska åklagarmyndigheten är behörig att, i förekommande fall i samverkan med Europol, utreda och lagföra gärningsmän och andra medverkande som har begått brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med den förordning som avses i punkt 1. Myndigheten ska föra talan för dessa brott vid medlemsstaternas behöriga domstolar.” I punkt 3 i artikel 86 fastställs slutligen det materiella tillämpningsområdet för de förordningar som ska antas enligt artikeln: ”De förordningar som avses i punkt 1 ska innehålla stadgan för den europeiska åklagarmyndigheten, villkoren för dess verksamhet, de processrättsliga reglerna för denna verksamhet, liksom regler om tillåtligheten av bevisning och regler för domstolskontroll av de processuella åtgärder som myndigheten beslutar när den utövar sin verksamhet.”

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Det finns ett behov av åtgärder från unionens sida eftersom den planerade åtgärden har en verklig EU-dimension. Åtgärden medför styrning och samordning av utredningar och lagföring av brott på EU-nivå som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, vilka både unionen och medlemsstaterna ska skydda enligt artiklarna 310.6 och 325 i EUF-fördraget. I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan detta mål endast uppnås på unionsnivå med tanke på dess omfattning och konsekvenser. Som anges ovan är den nuvarande situationen där lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen är medlemsstaternas exklusiva behörighet inte tillfredsställande och bidrar inte tillräckligt till att uppnå målet att effektivt bekämpa brott som skadar unionens budget.

I enlighet med proportionalitetsprincipen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. De valda alternativen i den förslagna texten är de som minst inkräktar på medlemsstaternas rättsordningar och institutionella strukturer. Huvuddragen i förslaget, till exempel val av tillämplig lagstiftning för utredningsåtgärder,

befattningen delegerade åklagare, Europeiska åklagarmyndighetens decentraliserade karaktär och systemet för domstolskontroll har utformats så att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de främsta målen för detta förslag.

Unionens behörighet att bekämpa bedrägeri och andra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen fastställs otvetydigt i artiklarna 86 och 325 i fördraget. Eftersom denna unionsbehörighet inte kompletterar medlemsstaternas behörighet och det har blivit nödvändigt för unionen att utöva denna befogenhet för att skydda unionens ekonomiska intressen på ett effektivare sätt uppfyller det föreslagna paketet subsidiaritetskravet.

3.3. Förklaring av förslaget per kapitel

Förslaget har följande huvudsakliga mål:

- Bidra till att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen och vidareutveckla området för rättvisa och öka EU-företagens och EU-medborgarnas förtroende för unionens institutioner, samtidigt som alla grundläggande rättigheter i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras.
- Inrätta ett sammanhängande EU-system för utredning och lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
- Säkerställa att brott som riktar sig mot EU:s ekonomiska intressen utreds och lagförs på ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt.
- Öka antalet åtal, vilket ska leda till fler fällande domar och återvinning av unionsmedel som har erhållits på ett bedrägligt sätt.
- Garantera ett nära samarbete och ett effektivt informationsutbyte mellan unionens och medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter.
- Införa mer avskräckande åtgärder för att förebygga brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

3.3.1. Kapitel I: Syfte och definitioner

I detta kapitel anges förordningens syfte, nämligen att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten. Dessutom definieras ett antal begrepp som används i texten, till exempel ”unionens ekonomiska intressen”.

3.3.2. Kapitel II: Allmänna bestämmelser

I detta kapitel regleras de grundläggande dragen hos Europeiska åklagarmyndigheten och myndighetens status och struktur som en ny unionsmyndighet med utrednings- och lagföringsfunktioner. Här fastställs särskilda regler för utnämning och entledigande av den europeiska åklagaren och hans/hennes delegater. I detta kapitel anges också de grundläggande principerna för myndighetens funktionssätt.

I avsnitt 1 (status, organisation och struktur för Europeiska åklagarmyndigheten) anges hur myndigheten ska inrättas och vilka uppgifter den kommer att anförtros. Enligt förslaget ska den inrättas som ett nytt unionsorgan med status som juridisk person. Förhållandet till Eurojust klargörs också. Några av huvuddragen hos Europeiska åklagarmyndigheten är oberoende och ansvarsskyldighet, vilket bör garantera att den kan utöva sin verksamhet och sina befogenheter på ett sätt som gör den immun mot allt olämpligt inflytande. Huvuddragen i Europeiska åklagarmyndighetens struktur beskrivs också i texten.

I avsnitt 2 (utnämning och entledigande av anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten) anges regler för förfarandet för att utnämna och entlediga den europeiska åklagaren, hans/hennes biträdande åklagare och personal. Utnämning förfarandet för den europeiska

åklagaren är utformat på ett sätt som garanterar åklagarens oberoende och ansvarsskyldighet gentemot unionens institutioner, medan förfarandet för att entlediga honom/henne kommer är EU-domstolens ansvar. När det gäller de europeiska delegerade åklagarna, som kommer att utnämnas och entledigas av den europeiska åklagaren, garanterar förfarandet att de integreras i de nationella lagföringssystemen.

I avsnitt 3 (grundläggande principer) beskrivs de viktigaste rättsliga principer som kommer att styra Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet, bland annat överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, proportionalitet, nationell lagstiftning som är tillämplig för genomförandet av förordningen processrättslig neutralitet, lagliga och snabba utredningar samt medlemsstaternas skyldighet bistå Europeiska åklagarmyndigheten i dess utredningar och lagföringsåtgärder.

I avsnitt 4 (Europeiska åklagarmyndighetens behörighet) klargörs de brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens materiella behörighet. Dessa brott kommer att definieras med hänvisning till nationell lagstiftning om genomförande av unionsrätten (direktiv 2013/xx/EU). I texten görs åtskillnad mellan två brottskategorier. Den första kategorin omfattas automatiskt av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet (artikel 12), och den andra kategorin (artikel 13) utgörs av brott där myndighetens behörighet måste fastställas om det finns vissa kopplingar till brott i den första kategorin. I detta avsnitt beskrivs också hur Europeiska åklagarmyndigheten kommer att utöva sin behörighet för dessa brott.

3.3.3. *Kapitel III: Arbetsordning för utredningar, lagföring och rättegångsförfaranden*

I detta kapitel anges huvuddragen i Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal, bland annat om hur dessa bör kontrolleras av nationella domstolar, vilka beslut myndigheten kan fatta när en utredning har slutförts, hur den kommer att utöva sina lagföringsfunktioner och hur insamlade bevis kan användas vid rättegångar.

I avsnitt 1 (Genomförande av utredningar) anges de allmänna regler som gäller för Europeiska åklagarmyndighetens utredningar, bland annat vilka informationskällor som får användas, hur utredningar ska inledas och utföras och hur myndigheten kan få ytterligare information från databaser eller uppgifter som har samlats in på myndighetens begäran.

I avsnitt 2 (behandling av information) förklaras hur ärendehanteringssystemet fungerar.

I avsnitt 3 (utredningsåtgärder) anges olika typer av individuella utredningsåtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten kan vidta samt villkoren för dessa. Åtgärderna regleras inte i detalj i texten, men tillämpning av nationell lagstiftning krävs.

I avsnitt 4 (avslutande av utredningar och lagföringsbefogenheter) anges de olika typer av beslut som Europeiska åklagarmyndigheten kan fatta när en utredning har avslutats, inklusive åtal och entledigande.

Avsnitt 5 (tillåtlighet för bevismaterial) reglerar tillåtlighet av bevis som samlats in och lagts fram av Europeiska åklagarmyndigheten vid rättegångar.

I avsnitt 6 (förverkande) regleras avyttringen av tillgångar som förverkats av nationella domstolar till följd av åtal som bedrivits av Europeiska åklagarmyndigheten.

3.3.4. *Kapitel IV Rättssäkerhetsgarantier*

I detta kapitel anges regler för garantier för misstänkta och andra personer som deltar i Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden, som måste uppfylla relevanta normer, särskilt EU:s stadga för de grundläggande rättigheterna. Reglerna rör unionslagstiftning (direktiv om olika rättssäkerhetsgarantier i straffrättsliga förfaranden) med avseende på vissa rättigheter. Andra rättigheter som ännu inte har reglerats i unionslagstiftningen fastställs även fristående.

Dessa regler utgör följaktligen ett extra skyddslager jämfört med nationell lagstiftning, så att misstänkta och andra personer direkt kan dra fördel av skyddet på unionsnivå.

3.3.5. *Kapitel V: Domstolskontroll*

Enligt artikel 86.3 i fördraget ska unionens lagstiftare fastställa regler för domstolskontroll av de processuella åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten beslutar om när den utövar sin verksamhet. Denna möjlighet avspeglar också den särskilda karaktären hos Europeiska åklagarmyndigheten, som skiljer sig från andra unionsorgan och byråer och kräver särskilda regler för domstolskontroll.

Enligt artikel 86.2 i fördraget ska Europeiska åklagarmyndigheten föra talan vid medlemsstaternas behöriga domstolar. Europeiska åklagarmyndighetens utredningar är också nära kopplade till eventuell lagföring och kommer huvudsakligen att påverka medlemsstaternas nationella rättsordningar. I de flesta fall kommer utredningarna också att genomföras av brottsbekämpande myndigheter som agerar enligt Europeiska åklagarmyndighetens instruktioner, och ibland även efter att ha inhämtat tillstånd från en nationell domstol. Europeiska åklagarmyndigheten är därför ett unionsorgan vars åtgärder främst kommer att vara relevanta för de nationella rättsordningarna. Myndigheten bör följaktligen betraktas som en nationell myndighet när det gäller domstolskontroll av utredningar och lagföringsåtgärder. Till följd av detta bör de nationella domstolarna anförtros domstolskontrollen av alla Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal mot vilka talan kan väckas, och unionens domstolar bör inte ha direkt behörighet för sådana åtgärder i enlighet med artiklarna 263, 265 och 268 i fördraget, eftersom de inte anses utgöra åtgärder som vidtas av en unionsmyndighet med avseende på domstolskontroll.

I enlighet med artikel 267 i fördraget kan nationella myndigheter, och är under vissa omständigheter skyldiga, att hänskjuta frågor till EU-domstolen för förhandsavgörande om tolkningen eller giltigheten av bestämmelser i unionslagstiftningen som är relevanta i samband med domstolskontroll av Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal. Detta kan omfatta frågor om tolkningen av denna förordning. Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten kommer att anses utgöra en nationell myndighet med avseende på domstolskontroll, kommer de nationella domstolarna endast kunna hänskjuta tolkningsfrågor till EU-domstolen rörande dess åtgärder. Förfarandet för förhandsavgörande kommer således att garantera att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen, medan giltigheten av Europeiska åklagarmyndighetens akter kan bestridas i nationella domstolar enligt nationell lag.

3.3.6. *Kapitel VI: Uppgiftsskydd*

I detta kapitel anges uppgiftsskyddsregler. I Europeiska åklagarmyndighetens fall innebär det att den tillämpliga unionslagstiftningen för EU-organens behandling av personuppgifter anges i detalj och kompletteras (särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter). Övervakningen av all behandling av personuppgifter inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet har anförtrotts åt Europeiska datatillsynsmannen.

3.3.7. *Kapitel VII: Finansiella bestämmelser och personalbestämmelser*

I detta kapitel fastställs hur Europeiska åklagarmyndigheten ska hantera sin budget och personal. Bestämmelserna grundas på tillämplig unionslagstiftning, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, och för personalbestämmelser förordning nr 31 (EEG) i dess ändrade lydelse.

3.3.8. Kapitel VIII: Bestämmelser om Europeiska åklagarmyndighetens förbindelser

I detta kapitel regleras Europeiska åklagarmyndighetens förbindelser med andra unionsinstitutioner eller unionsorgan samt aktörer utanför unionen. För Europeiska åklagarmyndighetens förbindelser med Eurojust gäller särskilda regler med tanke på de speciella kopplingar som binder dem samman inom området operativ verksamhet, förvaltning och ledning.

3.3.9. Kapitel IX: Allmänna bestämmelser

De allmänna bestämmelserna handlar om de institutionella frågor som uppstår när en ny unionsmyndighet eller unionsbyrå inrättas. Bestämmelserna är till stor del inspirerade av den ”gemensamma strategin för decentraliserade byråer”, samtidigt som Europeiska åklagarmyndighetens särskilda (juridiska) karaktär beaktas. Bestämmelserna omfattar frågor som rättslig status och verksamhetsvillkor, språkarrangemang, insynskrav, regler för förebyggande av bedrägeri, behandling av sekretessbelagd information, administrativa förfrågningar och ansvarsregler.

3.3.10. Kapitel X: Slutbestämmelser

Dessa bestämmelser handlar om genomförandet av förordningen och föreskriver antagande av genomförandebestämmelser, övergångsbestämmelser, administrativa bestämmelser samt ikraftträdande.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Syftet med förslaget är att det ska vara kostnadseffektivt för EU-budgeten. En del av Olafs nuvarande resurser kommer att användas för inrättandet av Europeiska åklagarmyndighetens centrala huvudkontor, vilket i sin tur kommer att förlita sig på administrativt stöd från Eurojust.

Begränsade merkostnader kommer att uppstå i samband med befattningen europeiska delegerade åklagare, som kommer att vara placerade i medlemsstaterna och vara en integrerad del av Europeiska åklagarmyndigheten. Med tanke på deras dubbla ställning som åklagare på både unionsnivå och nationell nivå kommer de delegerade åklagarnas ersättning att betalas från EU-budgeten och de kommer att omfattas av personalföreskrifterna.

Eftersom det förmodligen kommer att ta flera år att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten kommer personalen att gradvis överföras från Olaf till Europeiska åklagarmyndigheten. Motsvarande antal anställda som överförs och motsvarande krediter för att finansiera denna personal kommer att minska i Olafs tjänsteförteckning och budget. Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet kommer att flyta normalt så snart alla tjänster är tillsatta. Myndigheten kommer att ha full personal 2023, med 235 anställda, av vilka 180 är tjänster enligt tjänsteförteckningen och 55 är externa anställda. Den uppskattade kostnaden för 2023 med denna personalnivå är cirka 35 miljoner euro.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 86,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Både unionen och medlemsstaterna har en skyldighet att skydda unionens ekonomiska intressen mot brott, vilka åsamkar unionen allvarlig ekonomisk skada varje år. Dessa brott utreds och lagförs dock inte tillräckligt av de berörda nationella myndigheterna.
- (2) Inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) inom ramen för området för frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) I fördraget anges uttryckligen att Europeiska åklagarmyndigheten ska inrättas baserat på Eurojust, vilket innebär att denna förordning bör skapa kopplingar mellan dem.
- (4) Enligt fördraget ska Europeiska åklagarmyndighetens uppdrag vara att bekämpa brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
- (5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan brott som skadar unionens ekonomiska intressen bättre bekämpas på unionsnivå med tanke på brottens omfattning och effekter. Den rådande situationen, där lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen hör till den exklusiva behörigheten för medlemsstaternas myndigheter, innebär att detta mål inte uppnås tillräckligt väl. Eftersom syftena med denna förordning, nämligen att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten, inte kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på att lagföringsåtgärderna på nationell nivå avseende brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen är splittrade, kan de bättre uppnås på unionsnivå. Europeiska åklagarmyndigheten kommer att ha exklusiv behörighet att lagföra sådana brott, vilket innebär att unionen får vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.
- (6) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Det garanteras också att förordningen inkräktar så lite som möjligt på medlemsstaternas rättsordningar och institutionella strukturer.
- (7) Europeiska åklagarmyndighetens uppdrag bör vara att utreda, lagföra och väcka talan mot personer som begår brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Detta kräver

oberoende utrednings- och lagföringsbefogenheter, bland annat möjligheter att genomföra utredningar i gränsöverskridande eller komplexa ärenden.

- (8) Europeiska åklagarmyndighetens organisatoriska struktur bör också möjliggöra en snabb och effektiv beslutprocess i samband med genomförande av utredningar och lagföring av brott, oavsett om de omfattar en eller flera medlemsstater.
- (9) Som regel bör Europeiska åklagarmyndighetens utredningar genomföras av europeiska delegerade åklagare i medlemsstaterna. För att utredningar och lagföringsåtgärder ska genomföras på ett effektivt sätt i ärenden som omfattar flera medlemsstater eller ärenden som är särskilt komplexa, kan det bli nödvändigt att Europeiska åklagarmyndigheten även utövar sina befogenheter genom att instruera nationella brottsbekämpande myndigheter i samband med utredningar och lagföring
- (10) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten kommer att beviljas utrednings- och lagföringsbefogenheter bör institutionella garantier införas för att säkerställa myndighetens oberoende och ansvarsskyldighet gentemot unionens institutioner.
- (11) En strikt ansvarsskyldighet kompletterar det oberoende och de befogenheter som myndigheten ges enligt denna förordning. Den europeiska åklagaren är fullständigt ansvarig för fullgörandet av sina plikter som chef för Europeiska åklagarmyndigheten, och har som chef dessutom en övergripande institutionell ansvarsskyldighet gentemot unionens institutioner för den allmänna verksamheten. Detta innebär att alla unionsinstitutioner kan vända sig till EU-domstolen för att under vissa omständigheter entlediga den europeiska åklagaren, bland annat vid allvarlig försummelse. Denna ansvarsskyldighet bör kombineras med en sträng domstolskontroll, varigenom Europeiska åklagarmyndigheten endast kan tillämpa tvingande utredningsbefogenheter efter förhandsgodkännande från domstol och den bevisning som läggs fram för den domstol där talan ska väckas kontrolleras av den domstolen så att den överensstämmer med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (12) För att se till att Europeiska åklagarmyndighetens åtgärder är konsekventa, och därmed säkerställa ett likvärdigt skydd av unionens ekonomiska intressen, bör myndighetens organisatoriska struktur möjliggöra central samordning och styrning av alla utredningar och åtal som faller inom myndighetens behörighet. Europeiska åklagarmyndigheten bör därför ha en central struktur, där besluten fattas av den europeiska åklagaren.
- (13) För att maximera effektiviteten och minimera kostnaderna bör Europeiska åklagarmyndigheten följa decentraliseringsprincipen, vilket innebär att den i princip bör anlita europeiska delegerade åklagare som finns i medlemsstaterna för att genomföra utredningar och lagföra brott. Europeiska åklagarmyndigheten bör således förlita sig till nationella myndigheter, bland annat polismyndigheter, särskilt för verkställande av tvångsåtgärder. Enligt principen om lojalt samarbete är alla nationella myndigheter och berörda unionsorgan, inklusive Europol, Eurojust och Olaf, skyldiga att aktivt stödja Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföringsåtgärder och samarbeta med myndigheten i största möjliga utsträckning.
- (14) Europeiska åklagarmyndighetens operativa verksamhet bör utföras under instruktion av och på den europeiska åklagarens vägnar av de utsedda europeiska delegerade åklagarna eller deras nationella personal i medlemsstaterna. Den europeiska åklagaren och hans eller hennes biträdande åklagare bör förfoga över tillräcklig personal för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning. Europeiska åklagarmyndigheten bör också anses vara odelbar.
- (15) Utnämningsförfarandet för den europeiska åklagaren bör garantera att personen i fråga är oberoende och hans/hennes legitimitet bör härröra från unionens institutioner. Den europeiska åklagarens biträdande åklagare bör utnämnas enligt samma förfarande.

- (16) Förfarandet för att utnämna de europeiska delegerade åklagarna bör garantera att de utgör en integrerad del av Europeiska åklagarmyndigheten och att de integreras på både en operativ och funktionell nivå i de nationella rättsordningarna och lagföringsstrukturerna.
- (17) Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utgör den gemensamma grunden för skydd av misstänkta personers rättigheter i straffrättsliga förfaranden under tiden före och under rättegången. Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet bör alltid bedrivas med full respekt för dessa rättigheter.
- (18) Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal bör vägledas av principerna för proportionalitet, opartiskhet och rättvisa gentemot den misstänkte. Detta omfattar även skyldigheten att söka alla typer av bevisning, såväl inculperande som exculperande.
- (19) Det är nödvändigt att fastställa en arbetsordning för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet. Det skulle vara oproportionerligt att fastställa detaljerade bestämmelser om hur myndigheten ska genomföra sina utredningar, och därför bör denna förordning endast innehålla en förteckning över de utredningsåtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten kan behöva använda. Andra frågor, särskilt bestämmelser om hur utredningar bör genomföras, bör lämnas till nationell lagstiftning.
- (20) För att garantera rättsäkerhet och nolltolerans för brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen bör Europeiska åklagarmyndighetens utrednings- och lagföringsverksamhet grundas på principen om obligatorisk lagföring, vilket innebär att myndigheten bör inleda utredningar och, beroende på ytterligare villkor, lagföra alla brott som faller inom dess behörighet.
- (21) Europeiska åklagarmyndighetens materiella behörighet bör vara begränsad till brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. En utvidgning av denna behörighet till att omfatta grova brott med en gränsöverskridande dimension bör kräva ett enhälligt beslut från Europeiska rådet.
- (22) Brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen har ofta nära kopplingar till andra brott. För att förfarandena ska vara effektiva och för att undvika eventuella överträdelser av principen *ne bis idem*, bör Europeiska åklagarmyndighetens behörighet även omfatta brott som i nationell lag inte är tekniskt definierade som brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen om de sakuppgifter som ligger till grund för brottet är identiska och oupplösligt sammankopplade med brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I sådana blandade ärenden, där det brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen utgör huvuddelen av ärendet, bör Europeiska åklagarmyndigheten utöva sin behörighet efter samråd med den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter. Detta bör fastställas på grundval av kriterier som brottets ekonomiska inverkan på unionen och de nationella budgetarna, antalet offer eller andra omständigheter kring brottets allvarlighetsgrad eller tillämpliga påföljder.
- (23) Europeiska åklagarmyndighetens behörighet för brott som skadar unionens ekonomiska intressen bör ha prioritet framför nationella krav på behörighet så att myndigheten kan garantera konsekvens och styra utredningar och lagföring på unionsnivå. När de gäller sådana brott bör medlemsstaternas myndigheter endast agera på begäran från Europeiska åklagarmyndigheten, såvida det inte krävs brådskande åtgärder.
- (24) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten bör väcka talan vid nationella domstolar bör dess behörighet fastställas med hänvisning till medlemsstaternas straffrätt, enligt vilka åtgärder eller underlåtelse att vidta åtgärder vid brott som skadar unionens finansiella intressen är straffbara

och som fastställer tillämpliga påföljder genom att genomföra den berörda unionslagstiftningen, särskilt[*direktiv 2013/xx/EU*³] i de nationella rättssystemen.

- (25) Europeiska åklagarmyndigheten bör utöva sin behörighet så brett som möjligt så att myndighetens utredningar och lagföring kan utvidgas till att omfatta brott som begås utanför medlemsstaternas territorium. Myndighetens utövande av dess befogenheter bör därför anpassas till bestämmelserna i [*direktiv 2013/xx/EU*].
- (26) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten har exklusiv behörighet att behandla brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen bör behöriga nationella myndigheter och relevanta unionsorgan, inklusive Eurojust, Europol och Olaf, underlätta utredningar som myndigheten genomför inom medlemsstaternas territorier, från den tidpunkt då ett misstänkt brott rapporteras till Europeiska åklagarmyndigheten och fram till dess att myndigheten beslutar om den ska lagföra eller ärendet.
- (27) För att fullständigt fullgöra sin skyldighet att informera Europeiska åklagarmyndigheten om misstänkta brott inom dess behörighet ska medlemsstaternas nationella myndigheter samt unionens alla institutioner, organ och byråer följa de befintliga rapporteringsförfarandena och införa effektiva system för preliminära bedömningar av anklagelser som rapporteras till dem. Unionens institutioner, organ och byråer får använda Olaf i detta avseende.
- (28) För att Europeiska åklagarmyndigheten ska kunna utreda och lagföra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen på ett effektivt sätt är det viktigt att den kan samla in bevisning inom unionen genom att använda en heltäckande uppsättning utredningsåtgärder, samtidigt som den beaktar proportionalitetsprincipen och behovet av att inhämta rättsligt godkännande för vissa utredningsåtgärder. Dessa åtgärder bör finnas tillgängliga för brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighet så att den kan genomföra nödvändiga utredningar och åtal. När Europeiska åklagarmyndigheten eller den behöriga rättsliga myndigheten på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar har beordrat sådana åtgärder ska de vidtas i enlighet med nationell lagstiftning. Dessutom ska Europeiska åklagarmyndigheten ha tillgång till alla relevanta uppgiftskällor, inklusive offentliga och privata register.
- (29) Användningen av de utredningsåtgärder som fastställs i denna förordning ska uppfylla de villkor som anges i förordningen, bland annat kravet att inhämta rättsligt tillstånd för vissa tvingande utredningsåtgärder. Andra utredningsåtgärder kan också omfattas av rättsligt godkännande om detta krävs enligt lagstiftningen i den medlemsstat där utredningsåtgärden ska vidtas. När Europeiska åklagarmyndigheten beordrar sådana åtgärder ska också de allmänna kraven på proportionalitet och nödvändighet gälla, vilket även omfattar den behöriga nationella myndighetens godkännande av åtgärderna enligt denna förordning.
- (30) Enligt artikel 86 i fördraget ska Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra brott, vilket även omfattar beslut om att väcka åtal mot misstänkta samt val av behörighetsområde. Beslutet om huruvida den misstänkta personen ska åtalas bör fattas av den europeiska åklagaren, så att det finns en gemensam lagföringspolicy. Behörig domstol bör väljas av den europeiska åklagaren på grundval av en uppsättning transparenta kriterier.
- (31) Med beaktande av principen om obligatorisk lagföring bör Europeiska åklagarmyndighetens utredningar normalt leda till lagföring i de behöriga nationella domstolarna i ärenden där det finns stark bevisning och ingen rättslig grund förhindrar lagföring. Om sådan bevisning saknas och när utsikterna för att den bevisning som behövs inte kan tas fram i domstol kan ärendet avskrivas. Europeiska åklagarmyndigheten bör dessutom ha möjlighet att avskriva ärenden som rör mindre brott. Om ett ärende inte avskrivs på dessa grunder men lagföring ändå inte är

³ Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv av den 11 juli 2012 om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (COM (2012) 363 final).

motiverad, bör Europeiska åklagarmyndigheten ha möjlighet att föreslå en uppgörelse med den misstänkta personen om detta är nödvändigt för en lämplig rättsskipning. Reglerna för uppgörelser och beräkning av de böter som ska åläggas bör klargöras i de administrativa reglerna för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet. När ett ärende avslutas genom förlikning i enlighet med denna förordning bör detta inte påverka behöriga myndigheters administrativa åtgärder, i den mån sådana åtgärder inte avser påföljder som kan likställas med straffrättsliga påföljder.

- (32) Den bevisning som Europeiska åklagarmyndigheten lägger fram för domstolen bör erkännas som tillåtlig bevisning och det ska således förutsättas att den uppfyller eventuella relevanta bevisningskrav enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen, under förutsättning att domstolen anser att bevisningen uppfyller villkoren för rättvisa förfaranden och misstänkta försvarsrätt i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den domstol där förhandlingarna förs får inte utesluta bevisning som otillåtlig på grund av att villkoren och reglerna för insamling av den aktuella bevistypen skiljer sig åt enligt nationell tillämplig lagstiftning.
- (33) Denna förordning överensstämmer med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I enlighet med artiklarna 47 och 48 i stadgan bör Europeiska åklagarmyndigheten särskilt respektera rätten till en rättvis rättegång, rätten till försvar och oskuldspresumption. Genom artikel 50 i stadgan, där rätten till att inte bli dömd och straffad två gånger för samma brott (*ne bis in idem*) fastställs, garanteras att inga dubbla risker uppstår till följd av att Europeiska åklagarmyndigheten som lagför brott. Europeiska åklagarmyndighetens bör följaktligen utöva sin verksamhet i fullständig överensstämmelse med dessa rättigheter, och denna förordning bör tillämpas och tolkas i enlighet med detta.
- (34) Enligt artikel 82.2 i fördraget får unionen fastställa minimiregler för enskilda personer i straffrättsliga förfaranden för att säkerställa att rätten till försvar och rättvisa förfaranden respekteras. Även om unionen redan har ett omfattande regelverk på detta område, har vissa av dessa rättigheter ännu inte harmoniserats i unionslagstiftningen. När det gäller dessa rättigheter bör regler fastställas i denna förordning som endast bör vara tillämpliga för förordningens ändamål.
- (35) Rätten till försvar, som redan fastställs i den berörda unionslagstiftningen, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden⁵ och [*Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/xx/EU av den xx xx xxxx 2013 om rätt till advokat i straffrättsliga förfaranden och rätt till kontakt med tredje part vid frihetsberövande*], såsom den genomförs genom nationell lagstiftning, bör tillämpas på Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet. Alla misstänkta personer som Europeiska åklagarmyndigheten inleder en utredning om bör omfattas av dessa rättsakter.
- (36) Enligt artikel 86.3 i fördraget ska unionens lagstiftare fastställa regler för domstolskontroll av de processuella åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten beslutar när den utövar sin verksamhet. Denna behörighet som beviljas lagstiftaren avspeglar också den särskilda karaktären hos Europeiska åklagarmyndigheten, som skiljer sig från andra unionsorgan och byråer och kräver särskilda regler för domstolskontroll.

⁴ EUT L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁵ EUT L 142, 1.6.2012, s. 1.

- (37) Enligt artikel 86.2 i fördraget ska Europeiska åklagarmyndigheten föra talan vid medlemsstaternas behöriga domstolar. De åtgärder som vidtas av Europeiska åklagarmyndigheten under dess utredningar har ett nära samband till det åtal som kan väckas till följd av utredningen och påverkar medlemsstaternas rättsordningar. I de flesta fall kommer utredningarna att genomföras av brottsbekämpande myndigheter som agerar enligt Europeiska åklagarmyndighetens instruktioner, och ibland även efter att ha fått tillstånd från en nationell domstol. Myndigheten bör därför betraktas som en nationell myndighet när det gäller domstolskontroll av utredningar och lagföring. Till följd av detta bör de nationella domstolarna anförtros domstolskontrollen av alla Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal mot vilka talan kan väckas och EU-domstolen bör inte ha direkt behörighet för sådana åtgärder i enlighet med artiklarna 263, 265 och 268 i fördraget, eftersom de inte anses utgöra åtgärder som vidtas av en unionsmyndighet med avseende på domstolskontroll.
- (38) I enlighet med artikel 267 i fördraget kan nationella myndigheter, och är under vissa omständigheter skyldiga, att hänvisa frågor för förhandsavgörande till EU-domstolen om tolkningen eller giltigheten hos bestämmelser i unionslagstiftningen som är relevanta för domstolskontroll av Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal. De nationella myndigheterna bör dock inte kunna hänskjuta frågor om giltigheten av Europeiska åklagarmyndighetens akter till EU-domstolen, eftersom dessa akter inte bör anses utgöra ett unionsorgans akter vid domstolskontroll.
- (39) Det bör också klargöras att frågor om tolkning av bestämmelser i nationell lagstiftning som blir tillämpliga genom denna förordning endast bör behandlas av nationella domstolar. Till följd av detta får dessa domstolar inte hänskjuta frågor till EU-domstolen rörande tolkning av den nationella lagstiftning som avses i denna förordning.
- (40) Eftersom det fastställs i fördraget att inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten ska baseras på Eurojust bör myndigheten och Eurojust organisatoriskt, driftsmässigt och administrativt sett bedriva sin verksamhet parallellt och samarbeta och komplettera varandra.
- (41) Europeiska åklagarmyndigheten bör också föra ett nära samarbete med andra unionsinstitutioner och unionsbyråer för att underlätta utövandet av sin verksamhet enligt denna förordning och bör om så är nödvändigt inrätta formella arrangemang om detaljerade regler för informationsutbyte och samarbete. Det är särskilt viktigt att Europeiska åklagarmyndigheten samarbetar med Europol och Olaf för att undvika dubbelarbete och ge myndigheten relevant information som Europol och Olaf förfogar över samt utnyttja deras analyser vid särskilda utredningar.
- (42) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁶ är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av Europeiska åklagarmyndigheten. Detta rör behandling av personuppgifter inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens syften och uppgifter, personuppgifter för personal samt administrativa uppgifter som innehas av myndigheten. Europeiska datatillsynsmannen bör övervaka Europeiska åklagarmyndighetens behandling av personuppgifter. De principer som anges i förordning (EG) nr 45/2001 bör vid behov anges i detalj och kompletteras när det gäller Europeiska åklagarmyndighetens behandling av operativa personuppgifter. När Europeiska åklagarmyndigheten överför operativa personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland, en internationell organisation eller Interpol i kraft av ett internationellt avtal som ingåtts enligt artikel 218 i fördraget, bör de tillräckliga skyddsåtgärder som åberopas med avseende på skydd av individens integritet och

⁶ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

grundläggande fri- och rättigheter garantera att uppgiftsskyddsbestämmelserna i denna förordning följs.

- (43) [Direktiv 2012/xx/EU om skydd för enskilda då personuppgifter behandlas och om den fria rörligheten för sådana uppgifter] är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter för att förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
- (44) Europeiska åklagarmyndighetens system för behandling av uppgifter bör bygga på Eurojusts ärendehanteringssystem, men myndighetens tillfälliga arbetsfiler bör anses utgöra en akt i ärendet från den tidpunkt då en utredning inleds.
- (45) Europeiska åklagarmyndighetens ekonomiska, budgetära och personalmässiga system bör uppfylla berörda unionsstandarder som är tillämpliga på de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁷, dock med vederbörlig hänsyn till att myndighetens behörighet att genomföra utredningar och lagföra brott på unionsnivå är unik. Europeiska åklagarmyndigheten bör vara skyldig att utfärda årliga rapporter.
- (46) De allmänna insynsbestämmelser som gäller för unionsorgan bör även vara tillämpliga på Europeiska åklagarmyndigheten, men endast för myndighetens administrativa uppgifter så att tystnadsplikten för myndighetens operativa arbete inte riskeras på något sätt. På samma sätt bör administrativa undersökningar som genomförs av Europeiska ombudsmannen också respektera den tystnadsplikt som gäller för Europeiska åklagarmyndigheten.
- (47) I enlighet med artikel 3 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de [inte] önskar [delta] i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (49) Medlemsstaternas företrädare, församlade på regeringschefs- eller regeringsnivå i Bryssel den 13 december 2003, har fastställt Europeiska åklagarmyndighetens säte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Europeiska åklagarmyndigheten och bestämmelser avseende dess funktionssätt fastställs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, EURATOM) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- a) *person*: fysisk eller juridisk person.
- b) *brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen*: de brott som anges i direktiv 2013/xx/EU, införlivat genom nationell lagstiftning.
- c) *unionens ekonomiska intressen*: alla inkomster, utgifter och tillgångar som omfattas av unionens budget eller budgetarna för de institutioner, organ och byråer som inrättats genom fördraget eller de budgetar som förvaltas och övervakas av dem.
- d) *administrativa personuppgifter*: alla personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten, förutom operativa personuppgifter.
- e) *operativa personuppgifter*: alla personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten i syfte att uppfylla de ändamål som fastställs i artikel 37.

KAPITEL II ALLMÄNNA REGLER

AVSNITT 1

EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS STÄLLNING, ORGANISATION OCH STRUKTUR

Artikel 3

Inrättande

1. Europeiska åklagarmyndigheten inrättas som ett EU-organ med en decentraliserad struktur.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha status som juridisk person.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska samarbeta med Eurojust och förlita sig på dess administrativa stöd i enlighet med artikel 57.

Artikel 4

Arbetsuppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha till uppgift att bekämpa brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara ansvarig för att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av och medhjälpare till de brott som avses i punkt 1. Med beaktande av detta ska Europeiska åklagarmyndigheten leda och övervaka utredningar och driva åtal, inbegripet avskrivning av ärenden.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska föra talan om de brott som avses i punkt 1 vid medlemsstaternas behöriga domstolar, inbegripet inlämning av åtalsbeslut och eventuella överklaganden tills till dess att ärendet har avslutats.

Artikel 5

Oberoende och ansvarsskyldighet

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara oberoende.
2. Europeiska åklagarmyndigheten, inbegripet den europeiska åklagaren, dennes biträdande åklagare och anställda, de delegerade europeiska åklagarna och deras nationella personal, ska varken begära eller ta emot instruktioner från någon person, medlemsstat eller unionsinstitution, unionsorgan eller unionsbyrå vid fullgörandet av sina skyldigheter. Unionens institutioner, organ och byråer samt dess medlemsstater ska respektera Europeiska

åklagarmyndighetens oberoende och ska inte försöka påverka myndigheten när den fullgör sina arbetsuppgifter.

3. Den europeiska åklagaren ska vara ansvarig inför Europaparlamentet, rådet och kommissionen avseende Europeiska åklagarmyndighetens allmänna verksamhet, särskilt genom att avge en årsrapport i enlighet med artikel 70.

Artikel 6

Europeiska åklagarmyndighetens struktur och organisation

1. Europeiska åklagarmyndighetens struktur ska bestå av en europeisk åklagare, dennes biträdande åklagare, personal som stöder dem i fullgörandet av deras arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning samt de delegerade europeiska åklagare som finns i medlemsstaterna.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska ledas av den europeiska åklagaren som ska leda och organisera myndighetens arbete. Den europeiska åklagaren ska bistås av fyra biträdande åklagare.
3. De biträdande åklagarna ska bistå den europeiska åklagaren vid fullgörandet av dennes samtliga skyldigheter och fungera som ersättare i enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 72 d, när åklagaren är frånvarande eller har allmänt förhinder. En av de biträdande åklagarna ska vara ansvarig för genomförandet av budgeten.
4. Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal ska genomföras av de delegerade nationella åklagarna, under ledning och övervakning av den europeiska åklagaren. När så anses vara nödvändigt för utredningen eller lagföringen får den europeiska åklagaren även direkt utöva sina befogenheter i enlighet med artikel 18.5.
5. Det ska finnas minst en delegerad nationell åklagare i varje medlemsstat och denne ska vara en integrerad del av den europeiska åklagarmyndigheten. De delegerade nationella åklagarna ska agera inom ramen för den europeiska åklagarens exklusiva befogenheter och följa dennes instruktioner, riktlinjer och beslut vid genomförandet av de utredningar och åtal som de har blivit tilldelade. När de agerar inom ramen för sitt uppdrag i enlighet med denna förordning ska de vara fullständigt oberoende av nationella åklagarmyndigheter och inte ha några skyldigheter gentemot dessa.
6. De delegerade nationella åklagarna får även utöva sin verksamhet som nationella åklagare. I händelse av motstridiga uppdrag ska de delegerade nationella åklagarna meddela den europeiska åklagaren som, efter samråd med den behöriga nationella åklagarmyndigheten, kan instruera dem till förmån för Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och lagföring för att prioritera den verksamhet som de utför i enlighet med denna förordning. I dessa fall ska den europeiska åklagaren omgående informera de behöriga nationella åklagarmyndigheterna om detta.
7. Rättsakter som utförs av den europeiska åklagaren, de delegerade nationella åklagarna, anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten eller någon annan person som agerar på uppdrag av myndigheten vid fullgörandet av sina skyldigheter ska tillskrivas den europeiska åklagarmyndigheten. Den europeiska åklagaren ska företräda Europeiska åklagarmyndigheten gentemot unionens institutioner, medlemsstaterna och tredje parter.
8. Om så krävs för en utredning eller ett åtal får den europeiska åklagaren tillfälligt fördela resurser och personal till de delegerade nationella åklagarna.

Artikel 7

Europeiska åklagarmyndighetens arbetsordning

1. Europeiska åklagarmyndighetens arbetsordning ska antas genom beslut av den europeiska åklagaren, dennes fyra biträdande åklagare och fem delegerade europeiska åklagare, som ska väljas ut av den europeiska åklagaren på grundval av ett system för strikt lika rotation, med beaktande av den befolkningsmässiga och geografiska spridningen i samtliga medlemsstater. Beslutet ska fattas med enkel majoritet där samtliga ledamöter har en röst. Om rösterna är jämnt fördelade ska den europeiska åklagarens röst vara utslagsgivande.
2. Arbetsordningen ska styra Europeiska åklagarmyndighetens arbetsorganisation samt inbegripa allmänna regler för tilldelning av ärenden.

AVSNITT 2

UTNÄMNING OCH AVSÄTTNING AV EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS LEDAMÖTER

Artikel 8

Utnämning och avsättning av den europeiska åklagaren

1. Den europeiska åklagaren ska utnämnas av rådet med Europaparlamentets samtycke för en period på åtta år, som inte kan förlängas. Rådet ska agera utifrån enkel majoritet.
2. Den europeiska åklagaren ska väljas ut bland personer vilkas oberoende inte kan ifrågasättas och som har nödvändiga kvalifikationer för utövande av höga domarämbeten och relevant erfarenhet av åklagarväsendet.
3. Urvalet ska utgå från en öppen infordran av intresseanmälningar som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken kommissionen ska upprätta och lämna in en förteckning över förhandsuttagna kandidater till Europaparlamentet och rådet. Innan förteckningen över förhandsuttagna lämnas in ska kommissionen begära ett yttrande från en panel som den upprättat och som består av sju personer vilka valts ut bland tidigare ledamöter vid EU-domstolen, ledamöter vid nationella högsta domstolar, nationella åklagarmyndigheter och/eller jurister med erkänd kompetens (varav en ska föreslås av Europaparlamentet) samt med Eurojusts ordförande som observatör.
4. Om den europeiska åklagaren inte längre uppfyller de villkor som krävs för att han eller hon ska kunna fullgöra skyldigheter eller om åklagaren gjort sig skyldig till allvarlig försummelse kan EU-domstolen på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen avsätta åklagaren.

Artikel 9

Utnämning och avsättning av den europeiska åklagarens ställföreträdare

1. Den europeiska åklagarens biträdande åklagare ska utnämnas i enlighet med de regler som fastställs i artikel 8.1.
2. Den europeiska åklagarens biträdande åklagare ska väljas ut bland personer vilkas oberoende inte kan ifrågasättas och som har nödvändiga kvalifikationer för utövande av höga domarämbeten och relevant erfarenhet av åklagarväsendet.
3. Urvalet ska utgå från en öppen infordran av intresseanmälningar som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken kommissionen ska upprätta och lämna in en förteckning över förhandsuttagna kandidater till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av medlemsstaternas befolkningsmässiga balans och geografiska spridning.

4. De biträdande åklagarna kan avsättas i enlighet med de regler som fastställs i artikel 8.4, på inrådan av den europeiska åklagaren.

Artikel 10

Utnämning och avsättning av de delegerade nationella åklagarna

1. Delegerade nationella åklagare ska utnännas av den europeiska åklagaren utifrån en förteckning över minst tre kandidater som uppfyller de krav som anges i punkt 2, vilken lämnats in av den berörda medlemsstaten. De ska utnännas för en period på fem år, som kan förlängas.
2. De delegerade nationella åklagarna ska ha nödvändiga kvalifikationer för utövande av höga domarämbeten och relevant erfarenhet av åklagarväsendet. Deras oberoende ska inte kunna ifrågasättas. Medlemsstaterna ska utnämna den delegerade nationella åklagaren som åklagare i enlighet med nationell lagstiftning, om denne vid utnämmandet till delegerad nationell åklagare inte redan hade denna ställning.
3. En delegerad nationella åklagare kan avsättas av den europeiska åklagaren om denne inte längre uppfyller de krav som fastställs i punkt 2 eller de kriterier som avser fullgörandet av deras skyldigheter, eller om de har bedömts skyldiga till en allvarlig försummelse. Delegerade nationella åklagare ska inte avsättas som nationella åklagare av den behöriga nationella myndigheten utan samtycke från den europeiska åklagaren under den tid de utövar sin verksamhet på Europeiska åklagarmyndighetens vägnar.

AVSNITT 3

GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER

Artikel 11

Grundläggande principer för Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska garantera att dess verksamhet respekterar de rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet ska styras av proportionalitetsprincipen i enlighet med artikel 26.3.
3. Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal ska styras av denna förordning. Nationell lagstiftning ska tillämpas i den utsträckning ett ärende inte regleras av denna förordning. Tillämplig nationell lagstiftning ska vara lagstiftningen i den medlemsstat där utredningen eller lagföringen bedrivs. När ett ärende regleras av både nationell lagstiftning och denna förordning ska den senare gälla.
4. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha exklusiv befogenhet att utreda och lagföra brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
5. Europeiska åklagarmyndigheten ska genomföra sina utredningar på ett opartiskt sätt och söka allt relevant bevismaterial, både inkulperande och exkulperande.
6. Europeiska åklagarmyndigheten ska inleda utredningar utan dröjsmål inleda och se till att utredningar och lagföring utförs skyndsamt.
7. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska (på myndighetens begäran) på ett aktivt sätt bistå och stödja Europeiska åklagarmyndighetens utredningar och åtal samt avstå från eventuella åtgärder, strategier eller förfaranden som kan fördröja eller hindra ärendets gång.

AVSNITT 4

EUROPEISKA ÅKLAGARMYNDIGHETENS BEHÖRIGHET

Artikel 12

Brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde

Europeiska åklagarmyndigheten ska ha behörighet för brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen i enlighet med direktiv 2013/xx/EU som införlivats genom nationell lagstiftning.

Artikel 13

Underordnade befogenheter

1. När de brott som avses i artikel 12 är oupplösligt kopplade till brott utöver de som avses i artikel 12 och när deras gemensamma utredning och lagföring gynnar en god rättskipning ska Europeiska åklagarmyndigheten även ha behörighet för dessa andra brott, under förutsättning att de brott som avses i artikel 12 är övervägande och att de andra brotten grundar sig på samma omständigheter.

Om dessa villkor inte uppfylls ska den medlemsstat som har behörighet för de andra brotten även vara behörig för de brott som anges i artikel 12.
2. Europeiska åklagarmyndigheten och de nationella åklagarmyndigheterna ska rådgöra med varandra i syfte att fastställa vilken myndighet som är behörig i enlighet med punkt 1. I enlighet med artikel 57 kan Eurojust i tillämpliga fall knytas till arbetet för att göra det lättare att fastställa behörigheten.
3. Om meningsskiljaktighet uppstår mellan Europeiska åklagarmyndigheten och den nationella åklagarmyndigheten beträffande den behörighet som avses i punkt 1 ska den nationella rättsliga myndighet som är behörig att besluta om behörighetsfördelning avseende lagföring på nationell nivå besluta om kompletterande behörighet.
4. Fastställandet av behörighet i enlighet med denna artikel ska inte kunna omprövas.

Artikel 14

Europeiska åklagarmyndighetens utövande av sin behörighet

Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sin exklusiva behörighet för att utreda och lagföra de brott som avses i artiklarna 12 och 13, när sådana brott helt eller delvis har begåtts

- a) inom en eller flera medlemsstaters territorium, eller
- b) av en av deras medborgare eller av anställda inom unionen eller inom unionens institutioner.

KAPITEL III

ARBETSORDNING FÖR UTREDNINGAR, LAGFÖRING OCH RÄTTEGÅNGSFÖRFARANDEN

AVSNITT 1

GENOMFÖRANDE AV UTREDNINGAR

Artikel 15

Utredningskällor

1. Alla nationella myndigheter i medlemsstaterna och alla unionens institutioner, organ och byråer ska omgående underrätta Europeiska åklagarmyndigheten om beteenden som skulle kunna utgöra ett brott som faller inom myndighetens behörighetsområde.
2. Om de delegerade nationella åklagarna får vetskap om något beteende som skulle kunna utgöra ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde ska de omgående underrätta Europeiska åklagarmyndigheten om detta.
3. Europeiska åklagarmyndigheten får samla in eller motta information från vem som helst om beteenden som skulle kunna utgöra ett brott som faller inom dess behörighetsområde.
4. All information som kommer till Europeiska åklagarmyndighetens kännedom ska registreras och bekräftas av den europeiska åklagaren eller de delegerade nationella åklagarna. När myndigheten efter bekräftelse beslutar att inte inleda en utredning ska ärendet avskrivas och skälet till detta ska anges i ärendehanteringssystemet. Europeiska åklagarmyndigheten ska informera den nationella myndigheten samt den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som tillhandahöll informationen, och på begäran och när så är tillämpligt även de personer som tillhandahöll informationen.

Artikel 16

Inledande av utredningar

1. Europeiska åklagaren eller, på dennes vägnar, de delegerade nationella åklagarna ska inleda en utredning på grundval av ett skriftligt beslut när det finns rimliga skäl att anta att ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighet begås eller har begåtts.
2. När en utredning inleds av den europeiska åklagaren ska denne tilldela ärendet till en delegerad nationell åklagare såvida inte åklagaren själv önskar genomföra utredningen i enlighet med de kriterier som anges i artikel 18.5. När utredningen inleds av en delegerad nationell åklagare ska denne omgående informera den europeiska åklagaren. Vid mottagande av sådan information ska den europeiska åklagaren bekräfta att en utredning inte redan har inletts av åklagaren själv eller av någon annan delegerad nationell åklagare. För att utredningen ska bedrivas på ett effektivt sätt kan den europeiska åklagaren tilldela målet till en annan delegerad nationell åklagare eller besluta att själv ta över målet i enlighet med de kriterier som anges i artikel 18.5.

Artikel 17

Brådskande åtgärder och hänskjutande

1. När det krävs omedelbara åtgärder med avseende på ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde ska de nationella myndigheterna vidta eventuella

brådskande åtgärder som krävs för att garantera en effektiv utredning och lagföring. De nationella myndigheterna ska därefter utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Europeiska åklagarmyndigheten. I dessa fall ska Europeiska åklagarmyndigheten bekräfta (om möjligt inom 48 timmar från det att utredningen inleddes) de åtgärder som vidtagits av de nationella myndigheterna, även om sådana åtgärder har påbörjats och utförts i enlighet med andra regler än de som anges i denna förordning.

2. Om det i något skede av utredningen uppstår tvivel avseende en myndighets behörighet kan Europeiska åklagarmyndigheten rådgöra med de nationella åklagarmyndigheterna för att fastställa vilken myndighet som är behörig. I avvaktan på ett behörighetsbeslut ska Europeiska åklagarmyndigheten vidta de eventuella brådskande åtgärder som krävs för att garantera en effektiv utredning och lagföring av ärendet. När den behöriga nationella myndigheten har fastställts ska den nationella myndigheten, inom 48 timmar från det att den nationella utredningen har inletts, bekräfta de brådskande åtgärder som Europeiska åklagarmyndigheten har vidtagit.
3. När en utredning som inletts av Europeiska åklagarmyndigheten visar att det beteende som är föremål för utredningen utgör ett brott som inte faller inom myndighetens behörighetsområde ska Europeiska åklagarmyndigheten utan dröjsmål hänskjuta ärendet till de behöriga nationella brottsbekämpande och rättsliga myndigheterna.
4. När en utredning som inletts av nationella myndigheter senare visar att beteendet utgör ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde ska de nationella myndigheterna utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Europeiska åklagarmyndigheten. I dessa fall ska Europeiska åklagarmyndigheten bekräfta (om möjligt inom 48 timmar från det att utredningen inleddes) de åtgärder som vidtagits av de nationella myndigheterna, även om sådana åtgärder har påbörjats och utförts i enlighet med andra regler än de som anges i denna förordning.

Artikel 18

Genomförande av utredningar

1. Den utvalda delegerade nationella åklagaren ska leda utredningar på den europeiska åklagarens vägnar och enligt dennes instruktioner. Den utvalda delegerade nationella åklagaren kan antingen genomföra utredningsåtgärder på egen hand eller instruera behöriga brottsbekämpande myndigheter i den medlemsstat där åklagaren är placerad. Dessa myndigheter ska följa instruktionerna från den delegerade nationella åklagaren och vidta de utredningsåtgärder som de tilldelas.
2. Vid gränsöverskridande fall, där utredningsåtgärder måste genomföras i en annan medlemsstat än den där utredningen inleddes, ska den delegerade nationella åklagare som inledde utredningen eller den part som tilldelades ärendet av den europeiska åklagaren agera i nära samråd med den delegerade nationella åklagaren på den plats där utredningsåtgärderna ska genomföras. Denna delegerade nationella åklagare ska antingen genomföra utredningsåtgärderna på egen hand eller instruera behöriga nationella myndigheter att genomföra dem.
3. Vid gränsöverskridande mål kan den europeiska åklagaren knyta flera delegerade nationella åklagare till utredningen och upprätta gemensamma arbetslag. Åklagaren kan instruera den delegerade nationella åklagaren att samla in relevant information eller att genomföra särskilda utredningsåtgärder på dennes vägnar.
4. Den europeiska åklagaren ska övervaka de utredningar som utförs av delegerade nationella åklagare och se till att de är samordnade. Åklagaren ska vid behov även instruera dem.

5. Den europeiska åklagaren kan omfördela målet till en annan delegerad nationell åklagare eller själv åta sig att leda utredningen om detta bedöms vara nödvändigt för att utredningen eller lagföringen ska genomföras på ett effektivt sätt, och på grundval av ett eller flera av följande kriterier:
 - a) Brottets allvar.
 - b) Särskilda omständigheter med beaktande av den påstådda gärningsmannens ställning.
 - c) Särskilda omständigheter med beaktande av utredningens gränsöverskridande dimensioner.
 - d) Avsaknad av nationella utredningsmyndigheter.
 - e) En begäran från den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
6. När en utredning genomförs direkt av den europeiska åklagaren ska denne informera den delegerade nationella åklagaren i den medlemsstat där utredningsåtgärderna måste genomföras. Samtliga utredningsåtgärder som genomförs av den europeiska åklagaren ska genomföras i samarbete med myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Tvångsåtgärder ska vidtas av behöriga nationella myndigheter.
7. Utredningar som genomförs under Europeiska åklagarmyndighetens ledning ska skyddas av reglerna för tystnadsplikt i den tillämpliga unionslagstiftningen. Myndigheter som deltar i Europeiska åklagarmyndighetens utredningar ska även respektera den tystnadsplikt som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 19

Upphörande av privilegier eller immunitet

1. När Europeiska åklagarmyndighetens utredningar inbegriper personer som skyddas genom privilegier eller immunitet i enlighet med nationell lagstiftning, och sådana privilegier eller sådan immunitet utgör ett hinder för utredningen i fråga, ska Europeiska åklagarmyndigheten utfärda en motiverad skriftlig begäran för att upphäva privilegierna eller immuniteten i enlighet med de förfaranden som fastställs i nationell lagstiftning.
2. När Europeiska åklagarmyndighetens utredningar inbegriper personer som skyddas genom privilegier eller immunitet i enlighet med unionslagstiftning, särskilt protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, och sådana privilegier eller sådan immunitet utgör ett hinder för utredningen i fråga, ska Europeiska åklagarmyndigheten utfärda en motiverad skriftlig begäran för att upphäva privilegierna eller immuniteten i enlighet med de förfaranden som fastställs i unionslagstiftningen.

AVSNITT 2

BEHANDLING AV UPPGIFTER

Artikel 20

Europeiska åklagarmyndighetens tillgång till information

Från den tidpunkt då Europeiska åklagarmyndigheten registrerar ett ärende ska den kunna erhålla all relevant information som finns lagrad i nationella databaser för brottsutredning och brottsbekämpning samt andra relevanta register hos offentliga myndigheter eller få tillgång till sådan information genom delegerade nationella åklagare.

Artikel 21

Insamling av information

1. Om så är nödvändigt för en utredning ska Europeiska åklagarmyndigheten på begäran erhålla all relevant information från Eurojust och Europol om brott som faller inom myndighetens behörighetsområde. Europeiska åklagarmyndigheten kan även be Europol att bistå myndigheten med analytiskt stöd i en utredning.
2. På begäran ska unionens institutioner, organ och byråer och medlemsstaternas myndigheter bistå Europeiska åklagarmyndigheten med nödvändigt stöd och nödvändig information.

Artikel 22

Ärendehanteringssystem, register och tillfälliga arbetsfiler

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta ett ärendehanteringssystem som utgörs av tillfälliga arbetsfiler och ett register som innehåller personuppgifter i enlighet med bilagan samt uppgifter som inte är personuppgifter.
2. Syftet med ärendehanteringssystemet ska vara följande:
 - a) Att stödja hanteringen av utredningar och åtal som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten, särskilt genom korshänvisning av information.
 - b) Att underlätta tillgången till information om pågående utredningar och åtal.
 - c) Att underlätta övervakningen av lagligheten och överensstämmelsen med de villkor i denna förordning som avser behandlingen av personuppgifter.
3. Ärendehanteringssystemet kan vara kopplat till den säkra telekommunikationsförbindelse som avses i artikel 9 i beslut 2008/976/RIF⁸.
4. Registret ska innehålla hänvisningar till tillfälliga arbetsfiler som behandlas inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens arbete och kan innehålla uppgifter som inte är personuppgifter utöver de uppgifter som avses i punkt 1, led a–i, k och m samt punkt 2 i bilagan.
5. Vid fullgörandet av sina skyldigheter inom ramen för denna förordning kan Europeiska åklagarmyndigheten behandla uppgifter om enskilda ärenden som den arbetar med i en tillfällig arbetsfil. Europeiska åklagarmyndigheten ska tillåta att det personuppgiftsombud som anges i artikel 41 får tillgång till sådana tillfälliga arbetsfiler. Europeiska åklagarmyndigheten ska informera personuppgiftsombudet varje gång en ny tillfällig arbetsfil som innehåller personuppgifter öppnas.
6. För behandlingen av ärenderelaterade personuppgifter får Europeiska åklagarmyndigheten inte upprätta något automatiserat register utöver ärendehanteringssystemet eller tillfälliga arbetsfiler.

Artikel 23

Funktionssätt för tillfälliga arbetsfiler och register

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska öppna en tillfällig arbetsfil för varje ärende där information överförs till myndigheten, i den mån överföringen sker i enlighet med denna förordning och andra tillämpliga rättsliga instrument. Europeiska åklagarmyndigheten ska vara ansvarig för hanteringen av de tillfälliga arbetsfiler som den har öppnat.

⁸ EUT L 348, 24.12. 2008, s.130.

2. Europeiska åklagarmyndigheten ska från fall till fall besluta om tillfälliga arbetsfiler ska ha begränsad åtkomst eller om myndighetens anställda ska få tillgång till dem (helt eller delvis) när så behövs för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska besluta om vilken slags information om tillfälliga arbetsfiler som ska föras in i registret. Om inte annat beslutas av den europeiska åklagaren ska information som registreras och som är föremål för kontroll i enlighet med artikel 15.4 inte föras in i registret.

Artikel 24

Tillgång till ärendehanteringssystemet

Delegerade nationella åklagare och deras anställda, i den mån de är anslutna till ärendehanteringssystemet, får endast beviljas åtkomst till följande:

- a) Registret, såvida inte sådan åtkomst uttryckligen har nekats.
- b) Tillfälliga arbetsfiler som öppnats av Europeiska åklagarmyndigheten med anknytning till utredningar eller lagföring som genomförs i deras medlemsstat.
- c) Tillfälliga arbetsfiler som öppnats av Europeiska åklagarmyndigheten med anknytning till utredningar eller lagföring som genomförs i en annan medlemsstat, i den mån de har anknytning till utredningar eller lagföring som genomförs i deras medlemsstat.

AVSNITT 3

UTREDNINGSÅTGÄRDER

Artikel 25

Europeiska åklagarmyndighetens utredningsbefogenheter

1. Med avseende på utredningar och lagföring som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten ska unionens medlemsstaters territorium anses utgöra ett enhetligt rättsligt område inom vilket Europeiska åklagarmyndigheten kan utöva sin behörighet.
2. Om Europeiska åklagarmyndigheten beslutar att utöva sin behörighet avseende ett brott som helt eller delvis begåtts utanför medlemsstaternas territorium av en av dess medborgare, av unionsanställda eller av anställda vid någon av unionens institutioner, ska myndigheten begära stöd för att upprätta samarbete med det berörda tredjelandet, i enlighet med de instrument och förfaranden som avses i artikel 59.

Artikel 26

Utredningsåtgärder

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha behörighet att begära eller beordra följande utredningsåtgärder vid utövandet av sin behörighet:
 - a) Genomsökning av lokaler, tomter, transportmedel, privata bostäder, kläder eller andra personliga egendomar eller datasystem.
 - b) Erhållande av edition av relevanta objekt eller handlingar eller lagrad data, inbegripet datatrafik och bankkontouppgifter, krypterade eller okrypterade, antingen i original eller i något annat angivet format.
 - c) Avspärning av lokaler och transportmedel samt beslagtagande av data i syfte att bevara deras integritet, att undvika att bevismaterial förstörs eller förorenas eller för att säkra möjligheten till förverkande.

- d) Frysning av hjälpmedel eller vinning av brott, inbegripet frysning av tillgångar, om dessa förväntas bli föremål för förverkande av domstolen och om det finns anledning att tro att ägaren, innehavaren eller ansvarig person kommer att försöka hindra en dom om förverkande.
- e) Avlyssning av telekommunikationer, inbegripet e-post, till och från den misstänkta personen via alla de telekommunikationsförbindelser som den misstänkta personen använder.
- f) Övervakning av telekommunikationer i realtid genom att begära direkt överföring av datatrafik för telekommunikationer i syfte att lokalisera den misstänkta personen och för att identifiera de personer som har varit i kontakt med denne vid en viss tidpunkt.
- g) Övervakning av finansiella transaktioner genom att begära att finans- eller kreditinstitut informerar Europeiska åklagarmyndigheten i realtid om eventuella finansiella transaktioner som görs på ett specifikt konto som innehas eller nyttjas av den misstänkta personen eller eventuella andra konton som rimligen kan anses användas i samband med brottet.
- h) Frysning av framtida finansiella transaktioner genom att begära att finans- eller kreditinstitut avstår från att genomföra finansiella transaktioner som inbegriper ett specifikt konto eller konton som ägs eller nyttjas av den misstänkta personen.
- i) Övervakningsåtgärder på icke-offentliga platser genom att begära hemlig audio- och videoövervakning av icke-offentliga platser, med undantag för videoövervakning av privata bostäder, samt registrering av resultaten.
- j) Genomförande av hemliga utredningar genom att begära att en polistjänsteman agerar under täckmantel eller med falsk identitet.
- k) Instämmande av misstänkta personer och vittnen när det finns rimliga skäl att anta att de kan tillföra viktig information till utredningen.
- l) Genomförande av identifieringsåtgärder genom att begära fotografering, videoinspelning av personer samt registrering av en persons biometriska kännetecken.
- m) Beslagtagande av föremål som behövs som bevismaterial.
- n) Tillträde till lokaler och provtagning av varor.
- o) Inspektion av transportmedel där det finns rimliga skäl att anta att varor med anknytning till utredningen transporterats.
- p) Åtgärder för att spåra och kontrollera personer i syfte att fastställa var någonstans personen befinner sig.
- q) Spårning av eventuella föremål med tekniska metoder, inbegripet kontrollerade varuleveranser och kontrollerade finansiella transaktioner.
- r) Aktiv övervakning på offentliga platser av den misstänkta personen och tredjeparter.
- s) Tillgång till nationella eller europeiska offentliga register och register som innehas av privata enheter i allmänintresse.
- t) Förhör av den misstänkta personen och vittnen.
- u) Tillsättning av experter på ämbetets vägnar eller på begäran av den misstänkta personen i de fall specialkunskaper krävs.

2. Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som avses i punkt 1 kan användas för de utredningar och åtal som genomförs av Europeiska åklagarmyndigheten. Sådana åtgärder ska omfattas av de villkor som anges i denna artikel och i nationell lagstiftning.

Utredningsåtgärder utöver de som anges i punkt 1 kan endast begäras eller beordras av Europeiska åklagarmyndigheten om de omfattas av nationell lagstiftning i den medlemsstat där åtgärden ska vidtas.

3. De enskilda utredningsåtgärder som avses i punkt 1 ska inte begäras utan rimliga skäl eller om syftet kan uppnås med mindre inkräktande åtgärder.
4. Medlemsstaterna ska garantera att de utredningsåtgärder som avses i punkt 1, led a–j är föremål för godkännande från behörig rättslig myndighet i den medlemsstat där de ska genomföras.
5. De utredningsåtgärder som avses i punkt 1, led k–u ska vara föremål för rättsligt godkännande om så krävs enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat där utredningsåtgärderna ska genomföras.
6. Om de villkor som anges i denna artikel samt tillämpliga villkor enligt nationell lagstiftning för godkännande av den begärda åtgärden är uppfyllda ska godkännandet ges inom 48 timmar (i form av ett skriftligt och motiverat beslut) från den behöriga rättsliga myndigheten.
7. Europeiska åklagarmyndigheten kan begära att den behöriga rättsliga myndigheten anhåller eller häktar den misstänkta personen i enlighet med nationell lagstiftning.

AVSNITT 4

AVSLUTNING AV UTREDNINGEN OCH LAGFÖRINGSBEFOGENHETER

Artikel 27

Lagföring vid nationella domstolar

1. Den europeiska åklagaren och de delegerade nationella åklagarna ska ha samma befogenheter som nationella allmänna åklagare när det gäller att lagföra och väcka talan i ärenden, i synnerhet befogenheten att presentera svaromål, delta vid bevisupptagning samt användning av tillgängliga rättsmedel.
2. När en behörig delegerad nationell åklagare anser att utredningen är avslutad ska han eller hon lämna in en redogörelse för ärendet med ett förslag till lagföringsbeslut tillsammans med bevisförteckningen till Europeiska åklagarmyndigheten för granskning. När den delegerade åklagaren inte begär att ärendet ska läggas ned i enlighet med artikel 28 ska den europeiska åklagaren instruera den delegerade nationella åklagaren att väcka åtal vid behörig nationell domstol med ett lagföringsbeslut eller återförvisa ärendet för vidare utredning. Den europeiska åklagaren kan även på egen hand väcka talan vid behörig nationell domstol.
3. Det bevismaterial som kommer att anföras under rättegången ska anges i det lagföringsbeslut som lämnas in till den behöriga nationella domstolen.
4. Europeiska åklagaren ska i nära samråd med den delegerade nationella åklagare som lämnar in ärendet och med beaktande av god rättskipning, välja behörighetsområde och fastställa behörig nationell domstol med beaktande av följande kriterier:
 - a) Platsen där brottet eller, i händelse av flera brott, majoriteten av brotten begicks.
 - b) Platsen där den anklagade personen har sin stadigvarande vistelseort.
 - c) Platsen där bevismaterialet finns.
 - d) Platsen där de direkta offren har sin stadigvarande vistelseort.
5. Om så är nödvändigt för uppbörd, administrativ uppföljning eller övervakning ska den europeiska åklagaren meddela behöriga nationella myndigheter, berörda parter och unionens relevanta institutioner, organ och byråer om lagföringsbeslutet.

Artikel 28

Avskrivande av ärenden

1. Europeiska åklagaren ska avskriva ett ärende när det har blivit omöjligt att lagföra av något av följande skäl:
 - a) Om den misstänkta personen avlider.
 - b) Om det beteende som är föremål för utredning inte är ett brott.
 - c) Om den misstänkta personen beviljas amnesti eller immunitet.
 - d) Om den nationella preskriptionstiden för att väcka åtal har löpt ut.
 - e) Om den misstänkta personen redan har blivit slutligt frikänd eller dömd utifrån samma omständigheter inom unionen eller om målet har hanterats i enlighet med artikel 29.
2. Europeiska åklagaren kan också avskriva ärenden av något av följande skäl:
 - a) Brottet är ett ringa brott i enlighet med den nationella lagstiftning som införlivar direktiv 2013/XX/EU om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.
 - b) Brist på relevant bevismaterial.
3. Europeiska åklagarmyndigheten kan vidarebefordra avskrivna ärenden till Olaf, till behörig nationell myndighet eller till rättsliga myndigheter för uppbörd, annan administrativ uppföljning eller övervakning.
4. Om utredningen har inletts på grundval av information som har tillhandahållits av den drabbade parten ska Europeiska åklagarmyndigheten informera parten om detta.

Artikel 29

Förlikning

1. När ett ärende inte avskrivs och kan gynna god rättskipning kan Europeiska åklagarmyndigheten, efter det att skadan har kompenserats, föreslå att den misstänkta personen betalar de schablonmässigt fastställda böter som när de har blivit betalda utgör den slutliga upplösningen av målet (förlikning). Om den misstänkta personen godkänner detta ska denne betala de schablonmässigt fastställda böterna till unionen.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska övervaka indrivandet av det belopp som inbegrips i förlikningen.
3. När förlikningen har godkänts och förlikningsbeloppet har betalats av den misstänkta personen ska den europeiska åklagaren slutgiltigt avskriva ärendet och officiellt meddela behöriga nationella brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter samt informera unionens relevanta institutioner, organ och byråer om detta.
4. Avskrivandet av ärenden i enlighet med punkt 3 ska inte vara föremål för rättslig omprövning.

AVSNITT 5

TILLÅTLIGHET AV BEVISMATERIAL

Artikel 30

Tillåtlighet av bevismaterial

1. Bevisning som läggs fram av Europeiska åklagarmyndigheten till domstolen och där domstolen inte anser att dess användning skulle kunna påverka förfarandets opartiskhet eller rätten till försvar på ett negativt sätt i enlighet med artiklarna 47 och 48 i Europeiska

unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tillåtas under rättegången utan godkännande eller liknande rättslig process även om den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen finns har andra regler om insamling eller framläggning av sådant bevismaterial.

2. När bevismaterialet väl har tillåtits ska den nationella domstolens befogenhet att fritt bedöma de bevis som läggs fram av Europeiska åklagarmyndigheten under rättegången inte påverkas.

AVSNITT 6 FÖRVERKANDE

Artikel 31

Hantering av förverkade tillgångar

När den behöriga nationella domstolen på begäran av Europeiska åklagarmyndigheten har fattat ett slutligt beslut om förverkande av tillgångar eller vinning som härrör från dessa tillgångar med anknytning till ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde ska det monetära värdet på sådana tillgångar eller vinning överföras till unionens budget, i den utsträckning det är nödvändigt för att kunna kompensera den skada som unionen åsamkats.

KAPITEL IV RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel 32

Omfattning av misstänkta och tilltalades samt andra deltagande personers rättigheter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska bedriva sin verksamhet helt i överensstämmelse med de rättigheter som fastställs för misstänkta i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till rättvis rättegång och rätten till försvar.
2. Misstänkta och tilltalade som deltar i Europeiska åklagarmyndighetens ärenden ska åtminstone ha följande processuella rättigheter eftersom de fastställs genom unionslagstiftning och medlemsstaternas nationella lagstiftning:
 - (a) Rätt till tolkning och översättning, som fastställs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU.
 - (b) Rätt till information och tillgång till material rörande ärendet, som fastställs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU.
 - (c) Rätt till advokat och rätt till kontakt med tredje part vid frihetsberövande, som fastställs i [*Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/xx/EU av den xx xxxx 2013 om rätt till advokat i straffrättsliga förfaranden och rätt till kontakt med tredje part vid frihetsberövande*].
 - (d) Rätt att tiga och rätt till oskuldspresumtion.
 - (e) Rätt till rättshjälp.
 - (f) Rätt att framlägga bevis, utse sakkunniga och att höra vittnen.
3. Misstänkta och tilltalade ska ha de rättigheter som anges i punkt 2 från och med det att de misstänks ha begått ett brott. Så snart lagföring har bifallits av behörig nationell domstol utgår misstänkta och tilltalades processuella rättigheter från relevant nationell praxis för fallet i fråga.

4. De rättigheter som anges i punkt 2 ska även gälla för andra personer än misstänkta eller tilltalade som hörs av Europeiska åklagarmyndigheten om personen genom utfrågning, förhör eller hörande blir misstänkt för att ha begått brott.
5. De rättigheter som fastställs i detta kapitel påverkar inte de processuella rättigheter som misstänkta och tilltalade som deltar i Europeiska åklagarmyndighetens ärenden har i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 33

Rätt att tiga och rätt till oskuldspresumtion

1. Misstänkta och tilltalade som deltar i Europeiska åklagarmyndighetens ärenden ska i enlighet med nationell lagstiftning ha rätt att tiga vid förhör med avseende på de brott som de misstänkts ha begått, och ska upplysas om att de inte är skyldiga att misstänkliggöra sig själv.
2. Misstänkta och tilltalade ska betraktas som oskyldiga tills de har funnits skyldiga enligt nationell lagstiftning.

Artikel 34

Rätt till rättshjälp

Den som misstänks eller tilltalas för ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde ska, enligt nationell lagstiftning, ha rätt till rättshjälp helt eller delvis utan kostnad från nationella myndigheter om han eller hon inte har tillräckliga tillgångar för att själv betala för rättshjälp.

Artikel 35

Rättigheter rörande bevisning

1. Misstänkta eller tilltalade ska i enlighet med nationell lagstiftning ha rätt att framlägga bevis för Europeiska åklagarmyndighetens övervägande.
2. Misstänkta och tilltalade ska i enlighet med nationell lagstiftning ha rätt att kräva att Europeiska åklagarmyndigheten ska samla in relevant bevisning för utredningen, inbegripet utnämning av sakkunniga och hörande av vittnen.

KAPITEL V DOMSTOLSKONTROLL

Artikel 36

Domstolskontroll

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska betraktas som en nationell myndighet vad gäller domstolskontroll när myndigheten vidtar processuella åtgärder inom ramen för sin verksamhet.
2. När bestämmelser i nationell lagstiftning blir tillämpliga genom denna förordning ska dessa inte betraktas som bestämmelser i unionens lagstiftning vid tillämpningen av artikel 267 i fördraget.

KAPITEL VI

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 37

Behandling av personuppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten får genom automatiserade system eller i strukturerade manuella filer i enlighet med denna förordning endast behandla sådana personuppgifter (förtecknas i punkt 1 i bilagan) som rör personer som enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten misstänks för att ha begått eller deltagit i ett brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde eller som har dömts för ett sådant brott, för följande ändamål :
 - Straffrättsliga utredningar och lagföring som genomförs i enlighet med denna förordning.
 - Informationsutbyte med behöriga myndigheter i medlemsstaterna och med andra unionsorgan i enlighet med denna förordning.
 - Samarbete med tredjeländer i enlighet med denna förordning.
2. Europeiska åklagarmyndigheten får behandla de personuppgifter som anges i punkt 2 i bilagan och som rör personer som i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning betraktas som vittnen eller brottsoffer i utredningar eller lagföring rörande ett eller flera av de brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde. Detta gäller även för personer under 18 år. Behandling av sådana personuppgifter får endast äga rum om det är absolut nödvändigt för de ändamål som anges i punkt 1.
3. I undantagsfall får Europeiska åklagarmyndigheten även, under en begränsad period vilken inte får vara längre än den tid som krävs för att avsluta det ärende som behandlingen av de berörda uppgifterna avser, behandla andra personuppgifter än de som avses i punkterna 1 och 2, med avseende på omständigheterna för ett brott för vilka de är direkt relevanta och ingår i Europeiska åklagarmyndighetens pågående utredningar och när behandling av uppgifterna är absolut nödvändig för de ändamål som anges i punkt 1, förutsatt att behandlingen av sådana specifika uppgifter sker i enlighet med denna förordning. Det uppgiftsskyddsombud som avses i artikel 41 ska omedelbart informeras om denna punkt tillämpas.
4. Personuppgifter som behandlas automatiskt eller på annat sätt och innehåller uppgifter om ras eller etnisk tillhörighet, politisk ståndpunkt, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening samt uppgifter rörande hälsa eller sexliv får endast behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten om sådana uppgifter är absolut nödvändiga för myndighetens utredningar och om de kompletterar andra personuppgifter som redan behandlats. Uppgiftsskyddsombudet ska omedelbart informeras om denna punkt tillämpas. Sådana uppgifter får inte behandlas i det register som avses i artikel 22.4. Om sådana uppgifter avser vittnen eller brottsoffer i den mening som avses i punkt 2, är det Europeiska åklagarmyndigheten som ska fatta beslut om behandling av sådana uppgifter.
5. Förordning (EG) nr 45/2001 ska gälla för Europeiska åklagarmyndighetens behandling av personuppgifter inom ramen för sin verksamhet. Denna förordning förtydligar och kompletterar förordning (EG) nr 45/2001 när det gäller operativa personuppgifter.

Artikel 38

Tidsgränser för lagring av personuppgifter

1. Personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten får inte lagras längre än till det datum som infaller först av följande datum:
 - a) Det datum då möjligheten att väcka åtal har upphört då preskriptionstiden löpt ut i alla medlemsstater som omfattas av den berörda utredningen och lagföringen.
 - b) Det datum då personen friats och domen har vunnit laga kraft.
 - c) Tre år från det datum då domen vunnit laga kraft i det sista av de medlemsstater som omfattas av den berörda utredningen och lagföringen.
 - d) Det datum då Europeiska åklagarmyndigheten fastställt att de inte längre är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fortsätta med den berörda utredningen eller lagföringen.
2. Efterlevnaden av de tidsfrister för lagring som avses i punkt 1 ska ske genom kontinuerlig, lämplig automatiserad behandling. Oavsett vilket ska en granskning av behovet av lagring av uppgifter utföras vart tredje år efter att de sparats. Om uppgifter rörande de personer som avses i bilagan lagras längre än fem år ska Europeiska datatillsynsmannen underrättas om detta.
3. När en av de tidsfrister för lagring som avses i punkt 1 har löpt ut ska Europeiska åklagarmyndigheten granska behovet av en fortsatt lagring av uppgifterna för att den ska kunna utföra sina uppgifter och kan undantagsvis besluta att dessa uppgifter ska lagras fram till nästa granskning. Skälen till fortsatt lagring ska motiveras och antecknas. Om inget beslut fattas om fortsatt lagring av personuppgifter ska dessa uppgifter raderas automatiskt efter tre år.
4. Om uppgifter i enlighet med punkt 3 har lagrats längre än till de datum som avses i punkt 1 ska Europeiska datatillsynsmannen vart tredje år granska behovet av att lagra dessa uppgifter.
5. Om filer innehåller icke-automatiserade eller ostrukturerade uppgifter ska dokumenten i dessa filer och samtliga kopior makuleras så snart tidsfristen för de sista automatiserade uppgifterna löpt ut.

Artikel 39

Registrering och dokumentation

1. För att kontrollera att uppgiftsbehandlingen är laglig, för egenkontroll och för att säkerställa uppgifternas integritet och säkerhet ska Europeiska åklagarmyndigheten föra ett register över insamling, förändringar, tillgång till, utlämnande, sammanfogning eller radering av personuppgifter som används för operativa ändamål. Sådana loggar och sådan dokumentation ska raderas efter 18 månader om uppgifterna inte krävs för en pågående kontroll.
2. Loggar eller dokumentation som utarbetas enligt punkt 1 ska meddelas på Europeiska datatillsynsmannens begäran. Europeiska datatillsynsmannen ska endast använda dessa upplysningar för att övervaka skyddet av personuppgifter, säkerställa en lämplig behandling av uppgifterna samt garantera uppgifternas integritet och säkerhet.

Artikel 40

Tillåten tillgång till personuppgifter

Endast den europeiska åklagaren, de europeiska delegerade åklagarna och deras bemyndigade personal får, i syfte att fullgöra sina uppgifter och inom de tidsgränser som fastställs i denna förordning, ha tillgång till de personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten för dess operativa uppgifter.

Artikel 41

Uppgiftsskyddsombud

1. Den europeiska åklagaren ska utse ett uppgiftsskyddsombud i enlighet med artikel 24 i förordning (EG) nr 45/2001.
2. Vid fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i artikel 24 i förordning (EG) nr 45/2001 ska uppgiftsskyddsombudet
 - a) se till att ett skriftligt register över utbyte av personuppgifter bevaras,
 - b) samarbeta med de anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten som ansvarar för förfaranden, utbildning och rådgivning avseende behandling av uppgifter,
 - c) avfatta en årsrapport och lämna denna rapport till Europeiska åklagarmyndigheten och till Europeiska datatillsynsmannen.
3. Vid fullgörandet av sina uppgifter ska uppgiftsskyddsombudet ha tillgång till alla uppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten och även ha tillgång till myndighetens lokaler.
4. Personal vid Europeiska åklagarmyndigheten som bistår uppgiftsskyddsombudet i hans eller hennes arbete ska ha tillgång till de personuppgifter som myndigheten behandlar och till dess lokaler i den utsträckning som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
5. Om uppgiftsskyddsombudet anser att bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001 eller i denna förordning inte har följts med avseende på behandlingen av personuppgifter ska han eller hon informera den europeiska åklagaren och uppmana denne att inom en angiven tidsfrist åtgärda den bristande efterlevnaden. Om den europeiska åklagaren inte korrigerar den bristande efterlevnaden inom den angivna tidsfristen ska uppgiftsskyddsombudet överlämna ärendet till Europeiska datatillsynsmannen.
6. Europeiska åklagarmyndigheten ska anta de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 24.8 i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 42

Rutiner för nyttjande av åtkomsträtten

1. Registrerade har åtkomsträtt till sina personuppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001, särskilt artikel 13.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska i enlighet med artikel 20.3 skriftligen upplysa den registrerade om åtkomsträtten är begränsad enligt artikel 20 stycke 1 i förordning (EG) nr 45/2001. Upplysningar rörande huvudskälen till begränsningen får utelämnas om utlämnande av sådana upplysningar innebär att begränsningen blir ineffektiv. De registrerade ska åtminstone upplysas om huruvida Europeiska datatillsynsmannen har utfört alla nödvändiga kontroller.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska dokumentera grunderna för underlåtande att meddela de huvudskäl som omfattas av den begränsning som avses i punkt 2.
4. När Europeiska datatillsynsmannen vid tillämpningen av artikel 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 kontrollerar huruvida Europeiska åklagarmyndighetens behandling är laglig ska han eller hon åtminstone informera den registrerade om att samtliga nödvändiga kontroller har utförts av Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 43

Rätt till rättelse, radering och begränsningar för behandling

1. Om personuppgifter som behandlas av Europeiska åklagarmyndigheten ska rättas, raderas eller om behandlingen begränsas i enlighet med artiklarna 14, 15 och 16 i förordning (EG) nr 45/2001, ska Europeiska åklagarmyndigheten rätta, radera eller begränsa behandling av sådana uppgifter.
2. I de fall som avses i artiklarna 14, 15 och 16 i förordning (EG) nr 45/2001 ska samtliga mottagare av sådana uppgifter utan dröjsmål upplysas om detta i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 45/2001. I enlighet med berörda bestämmelser ska mottagarna därefter rätta, radera eller begränsa behandling av dessa uppgifter i sina system.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska utan dröjsmål och i alla händelser inom tre månader från mottagande av begäran om att uppgifter om den registrerade ska rättas, raderas eller få sin behandling begränsad skriftligen delge den registrerade om detta.
4. Europeiska åklagarmyndigheten ska skriftligen delge den registrerade om rättelse, radering eller begränsning av behandling avslås och även om möjligheten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen och att föra talan inför domstol.

Artikel 44

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska behandla personuppgifter på ett sådant sätt att det kan fastställas vilken myndighet som tillhandahållit uppgifterna eller varifrån uppgifterna hämtats.
2. Den europeiska åklagaren ska ansvara för efterlevnaden av förordning (EG) nr 45/2001 och denna förordning. Ansvaret för att personuppgifter som har lämnats till Europeiska åklagarmyndigheten överförs lagligt ska ligga hos den som tillhandahåller personuppgifterna. Europeiska åklagarmyndigheten ansvarar för personuppgifter som överförs till medlemsstater, unionsorgan och tredjeländer eller organisationer.
3. I enlighet med bestämmelserna i denna förordning ska Europeiska åklagarmyndigheten ansvara för samtliga uppgifter den behandlar.

Artikel 45

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och nationella datatillsynsmyndigheter

1. Europeiska datatillsynsmannen ska bedriva sin verksamhet i nära samarbete med nationella datatillsynsmyndigheter med avseende på särskilda frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller nationella datatillsynsmyndigheter upptäcker stora skillnader mellan medlemsstaters praxis eller eventuellt olagliga överföringar genom Europeiska åklagarmyndighetens kommunikationskanaler, eller i samband med frågor rörande genomförande och tolkning av denna förordning som tas upp av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter.
2. I de fall som avses i punkt 1 får Europeiska datatillsynsmannen och de nationella datatillsynsmyndigheterna efter behov utbyta relevanta uppgifter, bistå varandra för att utföra granskningar och kontroller, undersöka tolknings- och tillämpningssvårigheter för denna förordning, undersöka problem med anknytning till utövandet av oberoende tillsyn eller de registrerades utövande av sina rättigheter, utformning av harmoniserade förslag för gemensamma lösningar på problem samt främja medvetenheten om rättigheter med avseende på uppgiftsskydd, inom ramen för sina respektive behörighetsområden.

3. Nationella tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen ska vid behov mötas för de ändamål som anges i denna artikel. Kostnaderna för och tjänster till dessa möten ska bäras av Europeiska datatillsynsmannen. Förfaranderegler ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska om såsom krävs utarbetas gemensamt.

Artikel 46

Rätt att lämna in klagomål till Europeiska datatillsynsmannen

1. Om en registrerad lämnar in ett klagomål i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EG) nr 45/2001 som rör de beslut som avses i artikel 43 ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de nationella tillsynsorganen eller behörig rättslig myndighet i den medlemsstat som gav upphov till uppgifterna eller den medlemsstat som är direkt berörd. Europeiska datatillsynsmannens beslut, vilket kan omfatta avslag på begäran att lämna ut uppgifter, ska fattas i nära samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna eller den behöriga rättsliga myndigheten.
2. Om ett klagomål rör behandling av uppgifter som lämnats till Europeiska åklagarmyndigheten, tredjeländer eller organisationer eller privata aktörer ska Europeiska datatillsynsmannen se till att Europeiska åklagarmyndigheten har utfört samtliga nödvändiga kontroller.

Artikel 47

Ansvar för otillåten eller felaktig behandling av uppgifter

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska i enlighet med artikel 340 i fördraget hållas ansvarig för skada som åsamkats en person till följd av otillåten eller felaktig behandling av uppgifter som utförts av myndigheten.
2. Klagomål mot Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med det ansvar som avses i stycke 1 ska riktas till EU-domstolen i enlighet med artikel 268 i fördraget.

KAPITEL VII FINANSIELLA BESTÄMMELSER OCH PERSONALBESTÄMMELSER

AVSNITT 1 FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 48

Finansiella aktörer

1. Den europeiska åklagaren ska ansvara för att fatta beslut om finansiella frågor och budgetfrågor.
2. Den biträdande åklagaren som utsetts av den europeiska åklagaren enligt artikel 6.3 ska som behörig utanordnare ansvara för genomförandet av Europeiska åklagarmyndighetens budget.

Artikel 49

Budget

1. Beräkningar av Europeiska åklagarmyndighetens samtliga intäkter och utgifter ska utarbetas för varje räkenskapsår, motsvarande kalenderåret, och ska anges i dess budget.
2. Budgetens inkomster och utgifter ska balansera varandra.

3. Utan att det påverkar andra medel ska Europeiska åklagarmyndighetens inkomster inbegripa
 - a) ett bidrag från EU, som förs in i Europeiska unionens allmänna budget,
 - b) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av Europeiska åklagarmyndigheten.
4. Europeiska åklagarmyndighetens omkostnader ska inbegripa personalkostnader, administrativa och infrastrukturellerade kostnader och driftskostnader.
5. När delegerade europeiska åklagare utövar verksamhet inom ramen för Europeiska åklagarmyndigheten ska utgifterna för denna verksamhet betraktas som driftskostnader.

Artikel 50

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den biträdande europeiska åklagare som avses i artikel 48 göra en preliminär beräkning av Europeiska åklagarmyndighetens inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår. På grundval av detta utkast ska den europeiska åklagaren göra en preliminär beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för påföljande budgetår.
2. Den preliminära beräkningen av myndighetens inkomster och utgifter ska skickas till kommissionen senast den 31 januari varje år. Senast den 31 mars ska den europeiska åklagaren skicka ett slutligt utkast av beräkningen till kommissionen, som även ska omfatta ett utkast till tjänsteförteckning.
3. Kommissionen ska skicka beräkningen till Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) tillsammans med utkastet till Europeiska unionens allmänna budget.
4. På grundval av beräkningen ska kommissionen i utkastet till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
5. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till myndigheten.
6. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning.
7. Myndighetens budget ska antas av den europeiska åklagaren. Den blir slutlig när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med detta.
8. Den europeiska åklagarmyndigheten ska så snart som möjligt underrätta budgetmyndigheten om att den har för avsikt att genomföra eventuella byggnadsprojekt som kan få betydande konsekvenser för budgeten. Den ska underrätta kommissionen om detta i enlighet med bestämmelserna i artikel 203 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
9. Med undantag för force majeure enligt vad som avses i artikel 203 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska Europaparlamentet och rådet överlägga om fastighetsprojektet inom fyra veckor från den dag då de två institutionerna mottog det. Byggnadsprojektet ska anses vara godkänt vid utgången av denna fyraveckorsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet inom denna tidsperiod fattar ett beslut som går emot förslaget. Om Europaparlamentet eller rådet inom denna fyraveckorsperiod framför vederbörligen motiverade tvivel, ska denna period förlängas en enda gång med två veckor. Om Europaparlamentet eller rådet fattar ett beslut som går emot fastighetsprojektet, ska Europeiska åklagarmyndigheten dra tillbaka förslaget och får då lägga fram ett nytt.

10. Europeiska åklagarmyndigheten kan finansiera ett budgeterat förvärvsprojekt genom ett lån som omfattas av förhandsgodkännande från budgetmyndigheten i enlighet med artikel 203.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 51

Genomförande av budgeten

1. Den biträdande europeiska åklagare som avses i artikel 48, och som agerar som behörig utanordnare för Europeiska åklagarmyndigheten, ska genomföra budgeten under eget ansvar inom de begränsningar som tillåts i budgeten.
2. Den biträdande europeiska åklagare som avses i artikel 48 ska översända alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena till budgetmyndigheten.

Artikel 52

Framläggande av räkenskaper och ansvarsfrihet

1. Eurojusts räkenskapsförare ska agera som räkenskapsförare för Europeiska åklagarmyndigheten i genomförandet av dess budget. De åtgärder som krävs för att undvika intressekonflikter ska vidtas.
2. Senast den 1 mars efter utgången av varje räkenskapsår ska Europeiska åklagarmyndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare översända de preliminära räkenskaperna.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska översända en rapport om budgetförvaltningen och den finansiella förvaltningen under budgetåret till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars följande räkenskapsår.
4. Senast den 31 mars efter utgången av varje räkenskapsår ska kommissionens räkenskapsförare översända Europeiska åklagarmyndighetens preliminära räkenskaper som konsoliderats med kommissionens räkenskaper till revisionsrätten.
5. I enlighet med artikel 148.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten senast den 1 juli påföljande år meddela sina iakttagelser i fråga om Europeiska åklagarmyndighetens preliminära räkenskaper.
6. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser över myndighetens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 148 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska den europeiska åklagaren på eget ansvar upprätta de slutgiltiga räkenskaperna.
7. Europeiska åklagarmyndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli efter utgången av varje räkenskapsår överlämna de slutgiltiga redovisningarna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
8. De slutgiltiga redovisningarna för Europeiska åklagarmyndigheten ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november följande år.
9. Den biträdande europeiska åklagare som avses i artikel 48 ska översända ett svar till revisionsrätten på dess iakttagelser senast den 30 september följande år. Svaren från Europeiska åklagarmyndigheten ska översändas till kommissionen vid samma tillfälle.
10. Den biträdande europeiska åklagare som avses i artikel 48 ska på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 165.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, förse Europaparlamentet med alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska tillämpas väl.

11. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den biträdande europeiska åklagaren ansvarsfrihet för budgetens genomförande under budgetår N.

Artikel 53

Finansiella bestämmelser

De finansiella regler som gäller för Europeiska åklagarmyndigheten ska antas av den europeiska åklagaren i enlighet med [förordning 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget] och efter samråd med kommissionen. De ska inte avvika från [förordning 2342/2002] såvida inte en sådan avvikelse är specifikt nödvändig för myndighetens verksamhet och förutsatt att kommissionen har gett ett förhandsgodkännande.

AVSNITT 2

PERSONALBESTÄMMELSER

Artikel 54

Allmänna bestämmelser

1. Europeiska unionens tjänsteföreskrifter⁹ och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen samt de regler som antagits genom en överenskommelse mellan EU:s institutioner för att ge verkan åt dessa tjänsteföreskrifter ska liksom anställningsvillkoren för övriga anställda gälla för den europeiska åklagaren, hans eller hennes biträdande åklagare och anställda vid Europeiska åklagarmyndigheten, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.
2. De befogenheter som tillsättningsmyndigheten tilldelas enligt personalbestämmelserna och anställningsvillkoren för övriga anställda för att ingå anställningsavtal ska utövas av Europeiska åklagarmyndigheten med dess personal i åtanke.
3. Den europeiska åklagaren ska anta relevanta tillämpningsregler för tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda enligt artikel 110 i tjänsteföreskrifterna. Den europeiska åklagaren ska också anta en planering av personalresurser som en del av planeringsdokumentet.
4. Protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet ska gälla för Europeiska åklagarmyndigheten och dess personal.
5. Delegerade europeiska åklagare ska medverka som särskilda rådgivare enligt artiklarna 5, 123 och 124 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. De behöriga nationella myndigheterna ska underlätta utövandet av de delegerade europeiska åklagarnas uppgifter enligt denna förordning och får inte agera eller vidta åtgärder som kan skada deras karriär och ställning inom det nationella åklagarväsendet. I synnerhet ska de behöriga nationella myndigheterna förse de delegerade europeiska åklagarna med de resurser och den utrustning som de behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning och se till att de är fullständigt integrerade i de nationella åklagarmyndigheterna.

⁹ Rådets förordning nr 31 (EEG), 11(ESKG) av den 18 december 1961 om tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, EGT 45, 14.6.1962, s. 1385, särskilt ändrad genom rådets förordning nr 259/68 av den 29 februari 1968 (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1), som också ändrats.

Artikel 55

Utsända nationella experter och annan personal

1. Europeiska åklagarmyndigheten får använda sig av utsända nationella experter eller andra personer som inte tillhör myndighetens anställda. När de utsända nationella experterna fullgör uppgifter som ingår i Europeiska åklagarmyndighetens verksamhet ska de stå under ledning av den europeiska åklagaren.
2. Den europeiska åklagaren ska fatta ett beslut om regler för utsändande av nationella experter till Europeiska åklagarmyndigheten och anta ytterligare genomförandebestämmelser vid behov.

KAPITEL VIII

**VILLKOR FÖR FÖRBINDELSERNA MELLAN EUROPEISKA
ÅKLAGARMYNDIGHETEN OCH DESS PARTNER**

AVSNITT I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 56

Gemensamma bestämmelser

1. I den utsträckning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter kan Europeiska åklagarmyndigheten upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med EU:s organ eller byråer i enlighet med målen för dessa organ eller byråer, med behöriga myndigheter i tredjeländer, med internationella organisationer och med Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol).
2. I den utsträckning som det är relevant för fullgörandet av dess uppgifter får Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 61 utbyta alla typer av information direkt med de enheter som anges i punkt 1, med undantag för personuppgifter.
3. Europeiska åklagarmyndigheten får i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 45/2001 ta emot och behandla personuppgifter som mottagits från de enheter som anges i punkt 1 i den utsträckning som krävs för fullgörandet av sina uppgifter och i enlighet med de bestämmelser som anges i avsnitt 3.
4. Personuppgifter ska endast överföras av Europeiska åklagarmyndigheten till tredjeländer, internationella organisationer och till Interpol, om så krävs för att förebygga och motverka brott som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighet och i enlighet med denna förordning.
5. Medlemsstaters, EU-organs och EU-byråers, tredjeländers och internationella organisationers eller Interpols vidareöverföring av personuppgifter som erhållits från Europeiska åklagarmyndigheten till tredje part ska vara förbjuden såvida inte myndigheten uttryckligen har gett sitt samtycke efter att ha beaktat omständigheterna i ärendet, för ett särskilt ändamål som inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna överfördes.

AVSNITT II

FÖRBINDELSER MED PARTNER

Artikel 57

Förbindelser med Eurojust

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla en särskild förbindelse med Eurojust på grundval av ett nära samarbete och utveckling av operativa, administrativa och förvaltningsmässiga inbördes förbindelser i enlighet med vad som anges nedan.
2. I operativa frågor får Europeiska åklagarmyndigheten knyta till sig Eurojust om verksamheten gäller gränsöverskridande eller komplexa fall av
 - a) informationsdelning, inklusive personuppgifter, om dess utredningar, särskilt om utredningarna omfattar aspekter som kan falla utanför Europeiska åklagarmyndighetens materiella eller territoriella behörighet,
 - b) en begäran till Eurojust eller dess behöriga nationella medlem(mar) om att delta i samordningen av specifika utredningsåtgärder som avser särskilda aspekter som kan falla utanför Europeiska åklagarmyndighetens materiella eller territoriella behörighet,
 - c) underlättande av en överenskommelse mellan Europeiska åklagarmyndigheten och berörd(a) medlemsstat(er) om underordnad behörighet enligt artikel 13, utan att detta påverkar en möjlig förlikning från den rättsliga myndighet inom medlemsstaten som berörs och har behörighet att fatta beslut i frågan.
 - d) en begäran till Eurojust eller dess behöriga nationella medlem(mar) om att använda den makt de tilldelats genom unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning om specifika utredningsåtgärder som avser specifika aspekter som kan falla utanför Europeiska åklagarmyndighetens materiella eller territoriella behörighet,
 - e) delning av information med Eurojust eller dess behöriga nationella medlem(mar) om beslut om åtal som nämns i artiklarna 27, 28 och 29, innan dess lydande under Europeiska åklagarmyndigheten, då Eurojusts befogenheter kan påverkas och detta är tillbörligt med tanke på Eurojusts tidigare inblandning i fallet,
 - f) en begäran till Eurojust eller dess behöriga nationella medlem(mar) om att ge stöd genom överföring av dess beslut, eller en begäran om ömsesidig rättsligt hjälp till och verkställighet inom stater som är medlemmar i Eurojust men som inte deltar i upprättandet av Europeiska åklagarmyndigheten, eller tredjeländer.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska ha tillgång till en mekanism för automatisk korsvis kontroll av uppgifter i Eurojusts ärendehanteringssystem. När överensstämmelse visar sig föreligga mellan uppgifter som förts in i ärendehanteringssystemet av Europeiska åklagarmyndigheten och de uppgifter som förts in av Eurojust ska det faktum att det föreligger en överensstämmelse meddelas till både Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten samt till den medlemsstat som tillhandahöll Eurojust uppgifterna. Vid fall där uppgifterna tillhandahållits av ett tredjeland ska Eurojust uteslutande informera detta tredjeland om överensstämmelsen i händelse av att Europeiska åklagarmyndigheten samtycker till det.
4. Det samarbete som upprättats i enlighet med punkt 1 ska omfatta utbyte av information, inbegripet personuppgifter. Alla uppgifter som varit föremål för sådant utbyte får uteslutande användas för de syften för vilka de tillhandahållits. Annan användning av uppgifterna ska bara tillåtas i den mån sådan användning omfattas av bemyndigandet för det organ som mottar uppgifterna och ska förhandsgodkännas av det organ som tillhandahöll uppgifterna.

5. Den europeiska åklagaren ska utse de medlemmar av personalen som ska vara behöriga att få tillgång till resultat från mekanismen för korsvis kontroll och underrätta Eurojust om detta.
6. Europeiska åklagarmyndigheten ska förlita sig på stöd och resurser från Eurojusts förvaltning. Detaljerna i denna utformning ska regleras genom ett avtal. Eurojust ska tillhandahålla följande tjänster till Europeiska åklagarmyndigheten:
 - a) Tekniskt stöd vid utarbetandet av årsbudgeten, den programplaneringshandling som innehåller årlig och flerårig programplanering samt förvaltningsplanen.
 - b) Tekniskt stöd vid personalrekrytering och karriärförvaltning.
 - c) Säkerhetstjänster.
 - d) IT-tjänster.
 - e) Finansförvaltning, bokföring och revisionstjänster.
 - f) Varje annan tjänst av gemensamt intresse.

Artikel 58

Förbindelser med unionens institutioner, byråer och andra organ

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska utveckla en speciell förbindelse med Europol.
2. Det samarbete som upprättats i enlighet med punkt 1 ska omfatta utbyte av information, inbegripet personuppgifter. Alla uppgifter som varit föremål för sådant utbyte får uteslutande användas för de syften för vilka de tillhandahållits. Annan användning av uppgifterna ska bara tillåtas i den mån sådan användning omfattas av bemyndigandet för det organ som mottar uppgifterna och ska förhandsgodkännas av det organ som tillhandahöll uppgifterna.
3. Europeiska åklagarmyndigheten ska samarbeta med kommissionen, inklusive Olaf, med syftet att genomföra åtagandena i artikel 325.3 i fördraget. För detta syfte ska de sluta ett avtal där de upprättar bestämmelser för sitt samarbete.
4. Europeiska åklagarmyndigheten ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med andra unionsinstitutioner, organ och byråer.

Artikel 59

Förbindelser med tredjeländer och internationella organisationer

1. Europeiska åklagarmyndigheten får upprätta samarbetsavtal med de enheter som anges i artikel 56.1. Sådana samarbetsavtal kan i praktiken handla om utbyte av strategisk information och utsändande av sambandspersoner till Europeiska åklagarmyndigheten.
2. Europeiska åklagarmyndigheten får enligt samtycke från behöriga myndigheter utse kontaktpunkter i tredjeländer för att främja samarbete.
3. Enligt artikel 218 i fördraget får Europeiska kommissionen lägga fram förslag till rådet för förhandlingarna om avtal med ett eller fler tredjeländer om samarbete mellan Europeiska åklagarmyndigheten och de behöriga myndigheterna i dessa tredjeländer avseende rättslig hjälp i brottmål och utlämning i fall som faller under Europeiska åklagarmyndighetens behörighet.
4. Avseende brott som begås inom dess materiella behörighet ska medlemsstater antingen erkänna Europeiska åklagarmyndigheten som en behörig myndighet i syfte att tillämpa dess internationella avtal om rättslig hjälp i brottmål och utlämning, eller om nödvändigt ändra dessa internationella avtal för att försäkra att Europeiska åklagarmyndigheten kan utföra sina åtaganden grundat på sådana avtal när den fullgör sina uppgifter enligt artikel 75.2.

AVSNITT 3 ÖVERFÖRINGAR AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 60

Överföring av personuppgifter till EU:s organ och byråer

Med beaktande av alla begränsningar i denna förordning får Europeiska åklagarmyndigheten överföra personuppgifter direkt till EU:s organ och byråer i den mån det är nödvändigt för utförandet av dess uppgifter eller för utförandet av EU-organens/EU-byråernas uppgifter.

Artikel 61

Överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer

1. Europeiska åklagarmyndigheten får överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland, till en internationell organisation eller till Interpol i den mån det är nödvändigt för utförandet av dess uppgifter uteslutande på grundval av
 - a) ett beslut från kommissionen som antagits i enlighet med [artiklarna 25 och 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv nr 95/46/EG] om att landet eller den internationella organisationen i fråga eller en behandlande sektor inom tredjelandet eller den internationella organisationen garanterar en adekvat skyddsnivå (beslut om adekvat skyddsnivå), eller
 - b) ett internationellt avtal som slutits mellan EU och tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga i enlighet med artikel 218 i fördraget, genom vilken adekvata nivåer beträffande skydd av enskilda personers privatliv samt grundläggande fri- och rättigheter åberopas.För en sådan överföring krävs inget ytterligare tillstånd.

Europeiska åklagarmyndigheten får ingå samarbetsavtal för att implementera sådana avtal eller beslut om adekvat skyddsnivå.
2. Genom undantag från punkt 1 kan Europeiska åklagarmyndigheten ge tillstånd till överföring av personuppgifter till tredjeländer, internationella organisationer eller Interpol vid varje enskilt fall om
 - a) de uppgifter som överförs är absolut nödvändig för att säkra EU:s essentiella intressen, inklusive finansiella intressen, inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens åtaganden,
 - b) överföringen av uppgifter är absolut nödvändig med hänsyn till intresset att förebygga omedelbara faror med anknytning till brott eller terroristbrott,
 - c) överföringen på annat sätt är nödvändig eller rättsligt motiverad på grundval av ett viktigt allmänintresse inom EU eller medlemsstaterna, i enlighet med vad som erkänns genom EU-lagstiftning eller nationell lagstiftning, eller för upprättande, utövning eller försvar av laga rätt, eller om
 - d) överföringen är nödvändig för att skydda avgörande intressen för den person som uppgifterna rör eller en annan person.
3. Dessutom kan Europeiska åklagarmyndigheten enligt överenskommelse med Europeiska datatillsynsmannen ge tillstånd till en uppsättning överföringar i enlighet med leden a–d ovan med beaktande av förekomsten av skyddsåtgärder avseende skydd av enskilda personers privatliv samt grundläggande fri- och rättigheter för en period på högst ett år med möjlighet till förlängning.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska underrättas om fall där punkt 3 har tillämpats.
5. Europeiska åklagarmyndigheten får överföra administrativa personuppgifter i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL IX

ALMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Rättslig ställning och verksamhetsvillkor

1. I varje medlemsstat ska Europeiska åklagarmyndigheten ges den mest utbredda rättskapaciteten som kan beviljas juridiska personer enligt deras lagar. Den får i synnerhet förvärva och avyttra fast och lös egendom och vara en part i juridiska förfaranden.
2. De nödvändiga överenskommelserna om tillhandahållen logi för Europeiska åklagarmyndigheten och lokaler som görs tillgängliga av medlemsstaterna, tillsammans med specifika tillämpliga föreskrifter i medlemsstaten i fråga om den europeiska åklagaren, hans/hennes biträdande åklagare och personal samt familjemedlemmar, ska fastställas i ett sätesavtal som ska slutas mellan Europeiska åklagarmyndigheten och värdstaterna senast [två år efter ikraftträdandet av denna förordning].
3. Värdstaterna till Europeiska åklagarmyndigheten ska tillhandahålla bästa möjliga förhållanden för att säkra Europeiska åklagarmyndighetens funktion, inklusive flerspråkig, Europaorienterad utbildning och tillbörliga transportförhållanden.

Artikel 63

Bestämmelser om språkanvändning

1. Förordning nr 1¹⁰ ska gälla för de akter som avses i artiklarna 7 och 72.
2. De översättningstjänster som krävs för att Europeiska åklagarmyndigheten ska fungera ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 64

Konfidentialitet

1. Den europeiska åklagaren, hans eller hennes biträdande åklagare och personal, delegerade europeiska åklagare och deras nationella personal ska vara bundna av tystnadsplikt avseende all information som har kommit till dess kännedom under dess arbetsuppgifter.
2. Tystnadsplikten ska gälla för alla personer och alla organ på vilka det ankommer att arbeta med Europeiska åklagarmyndigheten.
3. Tystnadsplikten ska även gälla utanför arbetsplatsen och efter avslutad anställning samt efter avslutandet av den verksamhet som de personer som avses i punkterna 1 och 2 ägnar sig åt.
4. Tystnadsplikten ska gälla all information som Europeiska åklagarmyndigheten tar emot, såvida inte informationen redan har offentliggjorts eller är tillgänglig för allmänheten.
5. Medlemmar och Europeiska datatillsynsmannens personal ska omfattas av tystnadsplikt avseende all information som kommer till deras kännedom under deras tjänsteutövning.

¹⁰ EGT L 17,6.10.1958, s. 385.

Artikel 65

Öppenhet

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska gälla alla handlingar med anknytning till Europeiska åklagarmyndighetens administrativa uppgifter.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska inom sex månader från det datum då den upprättas anta detaljerade regler avseende tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
3. Beslut som fattas av Europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan utgöra föremål för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller för en åtgärd från Europeiska unionens domstol enligt de villkor som anges i artiklarna 228 respektive 263 i fördraget.

Artikel 66

Olaf och Europeiska revisionsrätten

1. För att underlätta motverkandet av bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 1073/1999¹¹, ska Europeiska åklagarmyndigheten inom sex månader från det att den blir verksam ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar av Olaf och anta lämpliga bestämmelser för alla anställda hos Europeiska åklagarmyndigheten med hjälp av den mall som återfinns i bilagan till avtalet i fråga.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att på grundval av handlingar och på plats genomföra revision av alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har mottagit medel från Europeiska åklagarmyndigheten.
3. Olaf kan genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EG, Euratom) nr 2185/96¹² i syfte att fastställa om det har förekommit några oegentligheter som påverkar EU:s finansiella intressen i samband med utgifter finansierade av Europeiska åklagarmyndigheten.
4. Utan att det påverkar punkterna 1–3 ska Europeiska åklagarmyndighetens samarbetsavtal med tredjeländer, internationella organisationer eller Interpol samt dess avtal, bidragsöverenskommelser och bidragsbeslut inbegripa bestämmelser genom vilka revisionsrätten och Olaf uttryckligen ges befogenhet att genomföra revisioner och utredningar i enlighet med sina respektive behörigheter.

Artikel 67

Säkerhetsregler om skydd av sekretessbelagda uppgifter

Europeiska åklagarmyndigheten ska tillämpa de säkerhetsregler som ingår i kommissionens säkerhetsregler för skydd av sekretessbelagda EU-uppgifter och känsliga icke-sekretessbelagda uppgifter i enlighet med vad som anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom¹³. Detta ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, hantering och lagring av sådana uppgifter.

¹¹ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

¹² EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

¹³ EUT L 317, 3.12.2011, s. 1.

Artikel 68

Administrativa förfrågningar

Europeiska åklagarmyndighetens administrativa verksamheter ska vara föremål för förfrågningar från Europeiska ombudsmannen enligt artikel 228 i fördraget.

Artikel 69

Allmänna bestämmelser om rättsligt ansvar

1. Europeiska åklagarmyndighetens avtalsrättsliga ansvar ska bestämmas genom den lag som är tillämplig för kontraktet i fråga.
2. Revisionsrätten ska vara behörig att döma i enlighet med varje eventuell skiljeklausul som ingår i ett avtal som Europeiska åklagarmyndigheten har slutit.
3. I fall av utomobligatoriskt ansvar ska Europeiska åklagarmyndigheten enligt de allmänna principerna som är gemensamma med medlemsstaternas lagar och oberoende av rättsligt ansvar enligt artikel 47 reparera all skada som orsakats av Europeiska åklagarmyndigheten eller dess personal i utförandet av dess åtaganden så länge den kan tillräknas dem.
4. Punkt 3 ska också gälla för skada orsakad genom fel begångna av en europeisk biträdande åklagare i utförandet av hans/hennes åtaganden.
5. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att döma i tvister angående ersättning för skador som avses i punkt 3.
6. De nationella domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att hantera tvister som inbegriper Europeiska åklagarmyndighetens ansvar, i enlighet med vad som avses i denna artikel, ska fastställas genom hänvisning till rådets förordning (EG) nr 44/2001¹⁴.
7. Dess personals personliga ansvar gentemot Europeiska åklagarmyndigheten ska regleras av de bestämmelser som fastställs i tjänsteföreskrifterna eller de anställningsvillkor som är gällande för dem.

Artikel 70

Rapportering

1. Europeiska åklagarmyndigheten ska skicka ut en årlig rapport om dess allmänna verksamhet. Den ska överlämna denna rapport till Europaparlamentet och till de nationella parlamenten, rådet och kommissionen.
2. Den europeiska åklagaren ska en gång per år inställa sig hos Europaparlamentet och rådet för att redogöra för Europeiska åklagarmyndighetens allmänna verksamhet, med sin diskretions- och tystnadsplikt i åtanke. Han/hon ska också på begäran inställa sig hos kommissionen.
3. Nationella parlament får bjuda in den europeiska åklagaren eller europeiska biträdande åklagare för att delta i ett utbyte av åsikter avseende Europeiska åklagarmyndighetens allmänna verksamhet.

¹⁴ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordning (EG) nr 44/2001 ersätts av förordning (EU) nr 1215/2012 från och med 10.01.15.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 71

Övergångsbestämmelser

1. Innan den europeiska åklagaren utövar Europeiska åklagarmyndighetens uppgifter ska han/hon göra allt som krävs för inrättandet av denna myndighet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 ska den första utnämningen av två biträdande åklagare till den europeiska åklagaren, som ska ske genom lottning, gälla för en period av sex år.
3. Medlemsstaterna ska fortsätta ha behörighet till den dag då Europeiska åklagarmyndigheten har inrättats och åtagit sig sina uppgifter i enlighet med artikel 75.2. Europeiska åklagarmyndigheten ska utöva sin behörighet för alla brott som begås inom dess behörighetsområde efter denna tidpunkt. Europeiska åklagarmyndigheten kan även utöva sin behörighet på varje brott som begåtts inom dess behörighetsområde före denna tidpunkt om ingen behörig nationell myndighet redan utreder eller lagför det.

Artikel 72

Förvaltningsregler och programdokument

Den europeiska åklagaren ska

- a) varje år anta det programdokument som innehåller Europeiska åklagarmyndighetens årliga och fleråriga programplanering,
- b) anta en bedrägeribekämpningsstrategi som är proportionell till risken för bedrägeri med hänsyn till lönsamheten av de åtgärder som ska genomföras,
- c) anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter gällande de europeiska delegerade åklagarna,
- d) anta regler för status, prestationskriterier, rättigheter och skyldigheter för de biträdande åklagarna och europeiska delegerade åklagarna och även för rotation av de europeiska delegerade åklagarna i syfte att genomföra artikel 7,
- e) anta regler för hantering av transaktioner gjorda i enlighet med artikel 29 och för beräkningsmetoden för beloppet av de böter som ska betalas,
- f) anta regler för metoder för att ge återkoppling till personer eller enheter som har bidragit med information till Europeiska åklagarmyndigheten,
- g) anta detaljerade regler för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 för dess verksamhet,
- h) tillämpa de regler som avses i artikel 24.8 i förordning(EG) nr 45/2001.

Artikel 73

Anmälan

Varje medlemsstat ska utse de myndigheter som är behöriga för de ändamål som avses i artiklarna 6.6, 13.3, 17.2 and 26.4. Information om de utsedda myndigheterna och alla efterföljande förändringar ska anmälas samtidigt till Europeiska åklagarmyndigheten, rådet och kommissionen.

Artikel 74

Bestämmelse om översyn

1. Senast [fem år efter att denna förordningen har börjat tillämpas] ska kommissionen lägga fram en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning, som får åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag. Rapporten ska innehålla slutsatser om huruvida det är möjligt och lämpligt att utvidga Europeiska åklagarmyndighetens behörighet till att omfatta andra straffbara gärningar i enlighet med artikel 86.4 i fördraget.
2. Kommissionen ska lägga fram lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om den anser att det är nödvändigt med mer detaljerade regler för inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten, dess funktioner eller för de förfaranden tillämpliga på dess verksamhet. Kommissionen kan rekommendera Europeiska rådet att Europeiska åklagarmyndighetens ska utvidgas i enlighet med artikel 86.4. i förordningen.

Artikel 75

Ikraftträdande

1. Denna förordning ska träda i kraft den tjugonde dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Europeiska åklagarmyndigheten ska fullgöra sig de utrednings- och lagföringsåtgärder som den ålagts enligt denna förordning på en tidpunkt som ska fastställas genom ett beslut från kommissionen på grundval av ett förslag från den europeiska åklagaren när Europeiska åklagarmyndigheten har inrättats. Kommissionens beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska till sin helhet vara bindande och gälla direkt i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel,

På rådets vägnar
Ordföranden

Bilaga

Personuppgiftskategorier

1.
 - a) efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall alias eller antagna namn,
 - b) födelsedatum och födelseort,
 - c) nationalitet,
 - d) kön,
 - e) den berörda personens hemvist, yrke och vistelseort,
 - f) personnummer, körkort, identitetshandlingar, passuppgifter, tull- och skatteregistreringsnummer,
 - g) uppgifter om juridiska personer om detta inbegriper uppgifter om identifierade eller identifierbara fysiska personer som är föremål för utredning eller lagföring,
 - h) bankkonton och konton hos andra finansinstitut,
 - i) beskrivning av de påstådda brotten, tidpunkten då de begicks, brottsrubricering samt uppgift om hur långt utredningen har kommit,
 - j) de omständigheter som tyder på att utredningen kan få en internationell omfattning,
 - k) upplysningar som rör en förmodad tillhörighet till en kriminell organisation,
 - l) telefonnummer, e-postadresser, trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter samt tillhörande uppgifter som krävs för identifiering av prenumeranten eller användaren,
 - m) fordonsregistreringsuppgifter,
 - n) DNA-profiler som upprättats från den icke-kodande delen av DNA, fotografier och fingeravtryck.
2.
 - a) efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall alias eller antagna namn,
 - b) födelsedatum och födelseort,
 - c) nationalitet,
 - d) kön,
 - e) den berörda personens hemvist, yrke och vistelseort,
 - f) beskrivning av de påstådda brotten, tidpunkten då de begicks, brottsrubricering samt uppgift om hur långt utredningen har kommit.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Politikområde: Rättvisa

Verksamhet: avdelning 33

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Förslaget eller initiativet gäller **en ny åtgärd**

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd

Förslaget eller initiativet gäller **förlängning av en befintlig åtgärd**

Förslaget eller initiativet gäller **en åtgärd som omformas till en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Bidra till att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen och vidareutveckla området för rättvisa, öka EU-företagens och EU-medborgarnas förtroende för unionens institutioner, samtidigt som alla grundläggande rättigheter i Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna respekteras.

1.4.2. *Specifika mål inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr 2 Att stärka det rättsliga samarbetet i brottmål och därigenom bidra till tillkomsten av ett genuint europeiskt område med rättvisa.

(ingår i allmänt mål nr 2): Öka förtroendet för det europeiska rättsliga området).

Verksamhetsbaserad förvaltning och budgetering som berörs

33 03: Rättvisa – Straffrättsliga och civilrättsliga frågor

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten förväntas bidra till att öka skyddet av unionens ekonomiska intressen. Inrättandet av myndigheten förväntas också leda till att fler personer som begår brott som skadar unionens finansiella intressen kan lagföras, vilket i sin tur ska leda till ett ökat antal fällande domar, en högre nivå av återvinning av unionsmedel som har erhållits på ett bedrägligt sätt och en mer avskräckande effekt. Dessutom kommer myndighetens oberoende att garantera att utredning och lagföring av de relevanta brotten kan genomföras utan direkt inflytande från nationella myndigheter.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs

Ökat antal och procentandel av framgångsrika brottsutredningar och lagföring.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Både unionen och medlemsstaterna har en skyldighet att skydda unionens budget, men i verkligheten har unionen liten kontroll över medlemsstaternas utgifter och har praktiskt taget inga befogenheter att ingripa i fall av brottsligt missbruk av EU-medel. Den allra största delen av EU:s budget förvaltas av nationella myndigheter (till exempel när de tilldelar bidrag för offentliga upphandlingar som finansieras genom EU-budgeten), och straffrättsliga utredningar eller lagföring av brott som skadar unionens budget hör till medlemsstaternas behörighet. Straffrättsliga utredningar av bedrägeri och andra brott mot EU:s budget hindras ofta av **olika lagstiftning** och **ojämnt verkställande** i medlemsstaterna. De nationella brottsbekämpande myndigheterna, åklagarna och domarna i medlemsstaterna beslutar enligt **prioriteringar som fastställs i nationell straffrättslig politik** och på grundval av nationella straffrättsliga befogenheter och förfaranderegler om, och i så fall hur, de ska ingripa för att skydda unionens budget. Detta leder till att **nivån på skyddet** av unionens ekonomiska intressen **varierar avsevärt mellan medlemsstaterna**. Antalet framgångsrika åtal i brott som riktar sig mot EU:s budget varierar också betydligt mellan medlemsstaterna (från 19 till 91 %¹⁵), vilket visar att det finns en **lucka i de befintliga skyddssystemen**, och detta visar i sin tur på ett behov av korrigerande åtgärder.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Mervärdet med att inrätta en europeisk åklagarmyndighet är huvudsakligen att detta kommer att leda till ett **ökat antal åtal** för brott som skadar unionens ekonomiska intressen.

Inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet skulle bidra till att **förbättra resursanvändningen och det informationsutbyte** som krävs för att kunna genomföra utredningar och lagföra de relevanta brotten på ett framgångsrikt sätt. Detta skulle i sin tur bidra till att stärka de brottsbekämpande åtgärderna med avseende på dessa brott i allmänhet, och **öka den förebyggande (avskräckande) effekten** när det gäller potentiella gärningsmän. Europeiska åklagarmyndigheten skulle kunna sammanföra utrednings- och lagföringsresurserna för behov i en given situation, vilket skulle göra brottsbekämpningen på EU-nivå och nationell nivå mer effektiv.

¹⁵ Kommissionens årsrapport om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – kampen mot bedrägeri (COM(2012) 408).

Europeiska åklagarmyndigheten kommer att leda utredningar och lagföringsåtgärder i medlemsstaterna, garantera en **effektiv samordning av utredningar och åtal, och lösa problem i samband med olika tillämpliga rättsystem**. Det nuvarande systemet, där medlemsstaterna ensamma har ansvaret för utredningar och lagföring, med stöd av Eurojust och Europol, är inte tillräckligt effektivt för att hantera den höga brottsligheten och de skador som denna leder till.

Att se till att unionens begränsade resurser används i EU på ett sätt som bäst tjänar EU-medborgarnas intressen och skyddas bättre mot bedrägeri är också en absolut förutsättning för **utgifternas legitimitet** och för att se till att **allmänheten har förtroende för unionen**.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

På **nationell nivå** finns det ofta brister i informationsutbytet om misstänkta brott som berör EU-medel mellan de myndigheter som har ansvar för övervakning och kontroll, de myndigheter som har ansvar för administrativa utredningar samt brottsbekämpande organ. Detta beror delvis på luckor i den processrättsliga ram som nämns ovan, vilket hindrar effektiva övergripande utredningar som både omfattar rättsliga och administrativa myndigheter samt tull- och skattemyndigheter i medlemsstaterna. Organ som förvaltar och kontrollerar utbetalningar av EU-medel inriktar sig ibland endast på att få tillbaka sina pengar genom administrativa och civilrättsliga förfaranden, även om det finns starka misstankar om att ett brott har begåtts. Detta kan leda till att lagföring försummas, vilket innebär att det inte heller finns några avskräckande effekter eller allmänna förebyggande åtgärder.

Effektiv utredning och lagföring av brott som skadar EU:s ekonomiska intressen hindras dessutom av att brottsbekämpande myndigheter och åklagare inte alltid överför information om brott till sina kolleger i andra medlemsstater eller till Eurojust eller Europol.

De klassiska formerna av internationellt samarbete via ömsesidig rättslig hjälp, anmodanden eller via gemensamma utredningsgrupper (JIT) fungerar ofta inte tillräckligt väl för att möjliggöra effektiv utredning och lagföring av dessa brott, trots insatser från EU-organ som Eurojust och Europol. Anmodanden om ömsesidig rättslig hjälp besvaras ofta mycket långsamt och de rättsliga myndigheterna har praktiska svårigheter med att kontakta och samarbeta med kolleger utomlands till följd av språkproblem och skillnader i de rättsliga systemen. I vissa medlemsstater har ett långsamt och ineffektivt internationellt samarbete ofta lett till att det varit omöjligt att driva ärenden eftersom preskriptionsperioden löpt ut. Ärenden som berör EU:s ekonomiska intressen är dessutom särskilt komplexa.

När det gäller **samarbete på unionsnivå** rapporteras blandade erfarenheter av samarbetet med Eurojust och Europol och mellan medlemsstaterna och Olaf. Eurojust och Europol får inte alltid den information de behöver för att kunna stödja medlemsstaterna. Olaf stöder medlemsstaterna genom att bevilja specialiserad och operativ hjälp enligt artikel 7 i det andra protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen. Samtidigt omfattas Olafs utredningar av särskilda villkor, särskilt när det gäller överföring av information till de nationella rättsväsendena, bland annat tillämpliga dataskyddsbestämmelser. Därför har samarbetet med Olaf också kritiserats ibland, särskilt för att det ibland tar lång tid för Olaf att dela med sig av information till nationella åklagare. En del medlemsstater begränsar också samarbetet med icke-rättsliga organ som Olaf på grundval av juridisk tystnadsplikt.

Olafs årsstatistik visar att **ärenden som överförs till nationella utredande och rättsliga myndigheter inte lagförs på ett lika effektivt och ändamålsenligt sätt inom EU**. I sin elfte verksamhetsrapport analyserade Olaf medlemsstaternas rättsliga uppföljningar av dess ärenden under 12 år och fann ”mycket stora skillnader mellan länderna när det gäller deras förmåga att väcka talan mot EU-budgetrelaterade rättsliga utredningar och lagföring inom en

rimlig tidsperiod”. Den genomsnittliga åtalsgraden ligger under 50 %, vilket visar på att det finns allvarliga svårigheter med den övergripande effektiviteten i utredningar och lagföring i medlemsstaterna.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Förslaget till direktiv om bekämpning av bedrägeri

Unionens nuvarande åtgärder för att skydda sina ekonomiska intressen omfattar administrativa utredningar, kontroller och revisioner samt rättsliga åtgärder, bland annat kommissionens förslag till direktiv om bekämpning av bedrägeri mot unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga åtgärder, men behandlar inte de brister som har påvisats i utredning och lagföring av brott i samband med skyddet av EU:s ekonomiska intressen omfattas inte.

Eurojust

Eurojust kan endast samordna och uppmuntra utredningar och lagföring samt bistå i informationsutbytet. Om en medlemsstat vägrar att utreda eller lagföra ett ärende kan Eurojust inte tvinga den att göra detta. Eurojusts nationella medlemmar saknar ofta befogenheter för att garantera en effektiv uppföljning i medlemsstaterna, och om de har sådana befogenheter avstår de ofta från att utöva befogenheter som härrör från nationell lagstiftning – de flesta besluten i sådana frågor fattas ofta genom samförstånd.

Förslaget om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten åtföljs av ett förslag om en **reform av Eurojust**, vars syfte är att anpassa Eurojust till den allmänna strategi för EU-organ som rådet, Europaparlamentet och kommissionen har enats om, och kommer dessutom att bidra till att skapa en koppling mellan Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten. Reformen av Eurojust kan leda till ett effektivare informationsutbyte och ett bättre samarbete mellan de nationella myndigheterna.

Det finns, och kommer alltid att finnas, ärenden där både Europeiska åklagarmyndigheten och Eurojust måste vara involverade, särskilt ärenden där de misstänkta är inblandade i brott som både skadar unionens ekonomiska intressen och andra former av brottslighet. Detta innebär att det kommer att krävas ett kontinuerligt nära samarbete. För att säkerställa ett sådant samarbete innehåller båda förordningarna bestämmelser om att Europeiska åklagarmyndigheten får begära att Eurojust eller dess nationella medlemmar ingriper, samordnar eller använder sina befogenheter på annat sätt i ett visst ärende.

Dessutom förutses det att Eurojust ska bistå Europeiska åklagarmyndigheten med praktiska stödtjänster till nollkostnad i administrativa frågor, t.ex. personal-, ekonomi- och it-frågor. Detta tillvägagångssätt ger starka synergier. Ett exempel på detta är att Europeiska åklagarmyndigheten kommer att kunna använda Eurojusts it-infrastruktur, bland annat dess ärendehanteringssystem, tillfälliga arbetsfiler och index för sina egna ärenden. Uppgifterna om detta arrangemang ska fastställas i en överenskommelse mellan Europeiska åklagarmyndigheten och Eurojust.

Olaf

Olaf genomför för närvarande administrativa utredningar för att skydda EU:s ekonomiska intressen. Olaf har specialiserad personal med stor erfarenhet av att samarbeta med nationella straffrättsliga myndigheter. Många Olaf-anställda har en relevant bakgrund från sina nationella brottsbekämpande och rättsliga förvaltningar (polis, tull och åklagaruppgifter).

En del av Olafs resurser skulle således användas för att inrätta Europeiska åklagarmyndigheten, med tanke på Olafs erfarenhet av administrativa utredningar och målet att undvika dubbelarbete i administrativa och straffrättsliga utredningar. En annan viktig

aspekt är att det på så sätt blir möjligt att utnyttja de nätverk som Olaf har utvecklat under årens lopp när det gäller utredningar för att bekämpa bedrägeri.

Avslutningsvis skulle Olaf bidra med specialiserat stöd till inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten för att underlätta kriminaltekniska analyser och tekniskt och driftsmässigt stöd till utredningar samt fastställande av bevisning i brottmål som skadar unionens ekonomiska intressen.

Ett förslag om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Olaf (**Olaf-reformen**) behandlas i interinstitutionella förhandlingar. Detta förslag bidrar till att förbättra informationsutbytet mellan Olaf och EU:s organ och byråer och medlemsstaterna, samtidigt som styrningen av Olaf förbättras och en uppsättning processrättsliga garantier fastställs för personer som berörs av utredningar, men Olaf ges inga nya befogenheter, särskilt inte befogenheter att genomföra brottsutredningar.

Europol

Europols roll begränsas till att bidra till den nationella brottsbekämpande verksamheten med underrättelser och stöd. Europol kan inte garantera att dess analyser ska följas upp i medlemsstaterna eller direkta nationella utredningar. Europols befogenheter begränsas också av EUF-fördraget. Enligt artikel 88 i EUF-fördraget får Europol inte utreda brott på egen hand, och eventuella operativa åtgärder måste vidtas av Europol i samarbete med och godkännande från de nationella brottsbekämpande myndigheterna. Europols stödfunktioner är visserligen viktiga, men de kan inte ersätta befogenheten att oberoende utreda brottsliga beteenden.

Kommissionen antog ett **förslag till förordning om Europol** i mars 2013, vars syfte är att anpassa Europols befogenheter till EUF-fördraget och se till att Europol blir en central punkt för informationsutbyte samt bevilja nya ansvarsuppgifter med avseende på utbildning. Förordningen omfattar inte polisiära utredningsbefogenheter och brottsbekämpande befogenheter när det gäller skyddet av EU:s ekonomiska intressen.

1.6. Tid under vilken initiativet kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under en **begränsad tid**

– Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Efter en inledande period 2017–2023,

– följt av fullskalig drift.

1.7. Planerad metod för genomförandet

Direkt förvaltning av kommissionen

– genom dess avdelningar, inbegripet dess personal vid EU:s delegationer,

– genom dess genomförandeorgan.

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom delegering av genomförandeuppgifter till

– tredjeländer eller de organ som dessa har utsett,

– internationella organisationer och dessas byråer (ange vilka),

– EIB och Europeiska investeringsfonden,

- X organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen,
- offentligrättsliga organ,
- civilrättsligt reglerade organ med ett uppdrag att verka i allmänhetens tjänst i den utsträckning som dessa tillhandahåller finansiella garantier,
- organ som regleras genom civilrätten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig–privat partnerskap och som tillhandahåller tillräckliga finansiella garantier,
- personer som anförtrotts genomförandet av specifika åtgärder inom Gusp i enlighet med avdelning V i FEU, som har fastställts i den relevanta grundläggande akten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar" nedan.*

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder.

Europeiska åklagarmyndigheten ska utfärda en årsrapport om sin verksamhet. Den europeiska åklagaren ska en gång om året redovisa sina resultat och prioriteringar för Europaparlamentet och rådet med avseende på de utredningar och de åtal som genomförs av myndigheten, med beaktande av diskretions- och tystnadsplikten.

Den europeiska åklagaren eller de europeiska delegerade åklagarna kan också uppmanas att lämna information till de nationella parlamenten.

Dessutom ska kommissionen senast fem år efter ikraftträdandet av förordningen om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten bedöma dess genomförande, bland annat om det är genomförbart och tillrådligt att utvidga Europeiska åklagarmyndighetens behörighet till att omfatta andra brott i enlighet med artikel 86.4 i EUF-fördraget.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Utrednings- och lagföringsåtgärder, inklusive verkställande befogenheter, är känsliga verksamheter som delvis påverkar de mänskliga rättigheterna och kan därför ge upphov till skadeståndskrav.

Behandling av personuppgifter i pågående utredningar kan också ge upphov till skadeståndskrav vid olaglig behandling.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Enligt det **ordinarie ansvarsfrihetsförfarandet** har Europeiska åklagarmyndigheten bland annat följande skyldigheter:

- Översända sina preliminära räkenskaper till kommissionens räkenskapsförare och till Europeiska revisionsrätten.
- Översända sina slutliga räkenskaper till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
- På begäran från Europaparlamentet lämna all information som krävs för en smidig tillämpning av ansvarsfrihetsförfarandet för året i fråga till parlamentet.

När det gäller **bedrägeribekämpning och revisionsrättens revisioner** har Europeiska åklagarmyndigheten när den väl tagits i drift följande skyldigheter:

- Europeiska åklagarmyndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla all personal vid myndigheten genom att använda den mall som anges i bilagan till detta avtal.
- Revisionsrätten ska ha befogenhet att på grundval av handlingar och på plats genomföra revision av alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har mottagit medel från myndigheten.
- Olaf får genomföra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i tillämpliga EU-regler i syfte att fastställa om det har förekommit oegentligheter som skadar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller kontrakt som finansieras av Europeiska åklagarmyndigheten.
- Europeiska åklagarmyndighetens arbetsarrangemang med tredjeländer och internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut ska innehålla bestämmelser som uttryckligen ger Europeiska revisionsrätten och Olaf rätt att genomföra sådana revisioner och utredningar enligt deras respektive befogenheter.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade).

Antagande av en strategi för bekämpning av bedrägeri, som är proportionell till riskerna för bedrägeri med hänsyn till lönsamheten för de åtgärder som ska vidtas.

Antagande av regler för förebyggande av och hantering av intressekonflikter med avseende på myndighetens personal.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./icke-diff. ⁽¹⁶⁾	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen

- Nya budgetrubriker som efterfrågats

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./icke-diff. ⁰	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	33.03.ÅÅ.ÅÅ EPPO	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna (i 2013 års priser)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	Nummer 3	Säkerhet och medborgarskap
--	----------	----------------------------

EPPO ¹⁷			2017	2018	2019	2020	TOTALT
Avdelning 1 ¹⁸	Åtaganden	(1)	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471
	Betalningar	(2)	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471

¹⁶ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

¹⁷ Endast personal som arbetar med utredning och lagförings samt motsvarande kostnader beräknas. De administrativa stödstrukturerna kommer att tillhandahållas av Eurojust till nollkostnad.

¹⁸ Progressiv rekrytering (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %) planeras.

Avdelning 2 ¹⁹	Åtaganden	(1a)	0.099	0.194	0.293	0.487	1.073
	Betalningar	(2a)	0.099	0.194	0.293	0.487	1.073
Avdelning 3 ²⁰	Åtaganden	(3a)	1.052	2.455	3.507	4.558	11.572
	Betalningar	(3b)	1.052	2.455	3.507	4.558	11.572
TOTALA anslag till EPPO	Åtaganden	=1+1a +3a	2.544	6.793	10.695	16.084	36.116

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”
--	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2017	2018	2019	2020	TOTALT
GD: JUST						
• Personal		0.170	0.170	0.170	0.170	0.680
• Övriga administrativa utgifter		0.050	0.050	0.050	0.050	0.200
TOTALT GD Rättsliga frågor	Anslag	0.220	0.220	0.220	0.220	0.880
• Personal		0.131	0.131	0.131	0.131	0.524
• Övriga administrativa utgifter		0.050	0.050	0.050	0.050	0.200
TOTALT OLAF	Anslag	0.181	0.181	0.181	0.181	0.724

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Summa åtaganden = summa betalningar)	0.401	0.401	0.401	0.401	1.604
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2017	2018	2019	2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2.945	7.194	11.096	16.485	37.720
	Betalningar	2.945	7.194	11.096	16.485	37.720

¹⁹ Det förväntas att värdmedlemsstaten erbjuder en byggnad och tar ansvar för den första inredningen av byggnaden med all kontors-, it- och säkerhetsutrustning. Rena utrustningskostnader samt IKT-kostnader per kvadratmeter är inräknade. Om värdmedlemsstaten inte erbjuder denna uppgörelse måste denna avdelning ses över.

²⁰ Denna avdelning har beräknats på grundval av Olafs erfarenhet av utredningsarbete. Dessutom har kostnader för tjänstekontrakt med upp till 36 delegerade europeiska åklagare (heltidsekvivalenter) till 80 % av löneberäkning för en AD 10 medräknats. Progressionstakten för dessa är 50 % – 75 % – 100 %.

Minskningar för att uppnå kostnadseffektivitet i rubriken för den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Minskning i rubrik 5 (Olaf)			2017	2018	2019	2020	TOTALT
Avdelning 1 ²¹	Åtaganden	(1)	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471
	Betalningar	(2)	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471
Avdelning 2 ²²	Åtaganden	(1a)	-0.099	-0.194	-0.293	-0.487	-1.073
	Betalningar	(2a)	-0.099	-0.194	-0.293	-0.487	-1.073
Avdelning 3 ²³	Åtaganden	(3a)	-0.350	-1.051	-1.401	-1.750	-4.552
	Betalningar	(3b)	-0.350	-1.051	-1.401	-1.750	-4.552
TOTALT minskningar i rubrik 5	Åtaganden	=1+1a +3a	-1.842	-5.389	-8.589	-13.276	-29.096

Under infasningsperioden kommer eventuella resursökningar i anslag eller heltidsekvivalenter inom EPPO att kompenseras genom en motsvarande minskning av Olafs resurser med samma belopp i anslag eller heltidsekvivalenter.

Skillnad, dvs. kostnader för tjänstekontrakten för de europeiska delegerade åklagarna (avdelning 3)

			2017	2018	2019	2020	TOTALT
	Åtaganden	(1)	0.702	1.404	2.106	2.880	7.020
	Betalningar	(2)	0.702	1.404	2.106	2.880	7.020

Detta är kostnaderna för 9, 18, 27 och 36 europeiska delegerade åklagare räknat i heltidsekvivalenter.

Dessa kostnader måste täckas av marginalen i avdelning 3 eller genom minskningar i andra unionsorgan.

3.2.2. Beräknad inverkan på [organets] anslag

- Förslaget eller initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget eller initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

²¹ Progressiv rekrytering (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %) planeras.

²² Det förväntas att värdmedlemsstaten erbjuder en byggnad och tar ansvar för den första inredningen av byggnaden med all kontors-, it- och säkerhetsutrustning. Rena utrustningskostnader samt IKT-kostnader per kvadratmeter är inräknade. Om värdmedlemsstaten inte erbjuder denna uppgörelse måste denna avdelning ses över.

²³ Denna avdelning har beräknats på grundval av Olafs erfarenhet av utredningsarbete. Dessutom har kostnader för tjänstekontrakt med upp till 36 delegerade europeiska åklagare (heltidsekvivalenter) till 80 % av löneberäkning för en AD 10 medräknats. Progressionstakten för dessa är 50 % – 75 % – 100 %. Eftersom de europeiska delegerade åklagarna ska föreslås av medlemsstaterna kommer denna progressionstakt sannolikt inte att uppnås.

– Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler) i 2013 års priser

Ange mål och resultat ↓			2017	2018	2019	2020	TOTALT					
	RESULTAT											
	Typ	Gemensnittlig kostnad	Antal ²⁴	Kostnader	Antal:	Kostnader	Antal:	Kostnader	Antal:	Kostnader	Totalt	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 Skydd av ekonomiska intressen utredningar												
- Resultat	ärenden	0.0083	184	1.526	491	4.076	773	6.417	1163	9.650		21.669
Delsumma för specifikt mål nr 1				1.526		4.076		6.417		9.650		21.669
SPECIFIKT MÅL nr 2 Lagföring avseende skydd av ekonomiska intressen												
- Resultat	ärenden	0.0083	92	0.763	246	2.038	387	3.208	581	4.825		10.834
Delsumma för specifikt mål nr 2				0.763		2.038		3.208		4.825		10.834
SPECIFIKT MÅL nr 3 Samarbete med andra												
- Resultat		0.0083	31	0.254	82	0.679	129	1.069	194	1.608		3.610
Delsumma för specifikt mål nr 3				0.254		0.679		1.069		1.608		3.610
TOTALA KOSTNADER				2.543		6.793		10.694		16.083		36.113²⁵

3.2.3. Beräknad inverkan på EPPO:s personalresurser

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget eller initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget eller initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Personal	2017	2018	2019	2020
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen	18	36	54	90

²⁴ Antalet ärenden grundas på de antaganden som analyseras i den konsekvensanalysen som åtföljer förslaget till förordning.

²⁵ Skillnaden för den totala kostnaden på 36 116 miljoner euro som anges i avsnitt 3.2.1 har beräknats enligt avrundningsreglerna.

(personalstyrka)				
– AD-tjänster	12	24	36	60
– AST-tjänster	6	12	18	30
Extern personal (heltidsekvivalent)	6	11	17	28
– Kontraktсанställda	5	9	14	23
– Utsända nationella experter	1	2	3	5
Totalt, personal	24	47	71	118

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Personalkostnader	2017	2018	2019	2020	Totalt
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen	1.179	3.537	5.895	9.432	20.043
– AD-tjänster	0.786	2.358	3.930	6.288	13.362
– AST-tjänster	0.393	1.179	1.965	3.144	6.681
Extern personal	0.214	0.607	1.000	1.607	3.428
– Kontraktсанställda	0.175	0.490	0.805	1.295	2.765
– Utsända nationella experter	0.039	0.117	0.195	0.312	663
Totala personalkostnader	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471

Beräknat personalbehov vid det ansvariga generaldirektoratet

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget eller initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	2017	2018	2019	2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)				
33 01 01 01 Personal JUST	1.3	1.3	1.3	1.3
24 01 07 00 01 01 Personal Olaf	1	1	1	1
XX 01 01 02 (vid delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)				
• Extern personal (i heltidsekvivalent heltidsekvivalenter)				
XX 01 02 01 (kontraktсанställda, nationella experter och vikarier – totalt)				

XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)				
XX 01 04 yy	- vid huvudkontoret			
	- vid delegationerna			
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	2.3	2.3	2.3	2.3

XX utgör det berörda politikområdet eller den berörda avdelningen.

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom detta generaldirektorat, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Politisk uppbackning och rådgivning till EPPO, budgetrådgivning och finansiell rådgivning till EPPO och förfaranden avseende faktiska betalningar, ansvarsfrihet och budgetförslag
Extern personal	Ej tillämpligt.

En beskrivning av kostnadsberäkningen för heltidsekvivalenten bör ingå i bilagan, avsnitt 3.

Under infasningsperioden kommer eventuella resursökningar i anslag eller heltidsekvivalenter inom EPPO att kompenseras genom en motsvarande minskning av Olafs resurser med samma belopp i anslag eller heltidsekvivalenter.

Personalminskningar vid Olaf	2017	2018	2019	2020
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (personalstyrka)	-18	-36	-54	-90
- AD-tjänster	-12	-24	-36	-60
- AST-tjänster	-6	-12	-18	-30
Extern personal (heltidsekvivalent)	-6	-11	-17	-28
- Kontraktsanställda	-5	-9	-14	-23
- Utsända nationella experter	-1	-2	-3	-5

Totalt, personal	-24	-47	-71	-118
-------------------------	------------	------------	------------	-------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler) i 2013 års priser

Minskningar av personalutgifterna för Olaf	2017	2018	2019	2020	Totalt
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen	-1.179	-3.537	-5.895	-9.432	-20.043
– AD-tjänster	-0.786	-2.358	-3.930	-6.288	-13.362
– AST-tjänster	-0.393	-1.179	-1.965	-3.144	-6.681
Extern personal	-0.214	-0.607	-1.000	-1.607	-3.428
– Kontraktanställda	-0.175	-0.490	-0.805	-1.295	-2.765
– Utsända nationella experter	-0.039	-0.117	-0.195	-0.312	-663
Totala personalkostnader 24.0107	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- Förslaget eller initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Rubrik 5 bör minskas för att motsvara minskningen i Olafs tjänsteförteckning.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Totalt
Ange medfinansierande organ					
TOTALT medfinansierade anslag					

3.3.

Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget eller initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget eller initiativet påverkar budgeten på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetinkomstpost:	Tillgängligt	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna
--------------------	--------------	--

	anslag för det aktuella räkenskapsåre t				
		2017	2018	2019	2020
Artikel XX		pm	pm	pm	pm

Ange de budgetutgiftsposter som berörs beträffande diverse "tilldelade" inkomster.

[...]

Ange metoden för beräkning av påverkan på inkomsterna.

Intäkterna kommer att bestå av så kallade transaktionsavgifter, som ska betalas direkt till EU:s budget. För närvarande är det inte möjligt att ange tillförlitliga belopp.